

Trabzonspor A.Ş.-Fenerbahçe SK

ZİRAAT

Türkiye Kupası

5 Mayıs 2010

Şanlıurfa GAP Arena

Saat: 15.45

T.C. Ziraat Bankası A.Ş.

Ziraat Türkiye Kupası final mücadelesinde, iki takıma da başarılar diler.

Mahmut Özgener

Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı

Final heyecanı Güneydoğu'da

D

eğerli futbolseverler;

2009-2010 sezonunda 48'incisi oynanacak olan Ziraat Türkiye Kupası'nın final maçı için Şanlıurfa'ya, GAP Arena'ya hoşgeldiniz.

Aralık ayında hizmete açılan 30 bin kişilik GAP Arena ile birlikte Şanlıurfa kentimiz de

Ziraat Türkiye Kupası finaline ilk kez ev sahipliği yapıyor.

5 Mayıs 2010 tarihindeki bu final, Şanlıurfa'da oynanacak olmasının yanı sıra başka 'ilk'leri de içeriyor.

Türk futbolunun iki köklü temsilcisi Fenerbahçe ile Trabzonspor arasındaki ilk Türkiye Kupası finali olma özelliğine sahip bu maç, ayrıca Ziraat Bankası'nın isim sponsorluğunda yapılacak ilk final olması ile de Türk futbol tarihine geçecek.

Ziraat Türkiye Kupası, Eylül 2009'da start alan 1. tur ilk maçlarından bu yana zorlu ve heyecanlı mücadelelere sahne oldu.

Kupa mücadelesine başlayan 71 takım arasından finale yükselen Fenerbahçe ve Trabzonspor gibi iki önemli kulübümüzün karşılaşması, Güneydoğu'daki tüm futbolseverlere büyük heyecan yaşatacak.

Sezon başında gerçekleştirdiğimiz Türkiye Kupası ihalesi

3

sonucunda; TRT, 2009-2010 ve 2010-2011 sezonlarının Türkiye Kupası isim ve yayın hakkını kazanmıştı. Bu yeni ihale ile kulüplerimizin kupadan elde ettiği performans ödülünün yüzde 30 artışıyla 17 milyon 100 bin dolara çıkması bizlere gurur verdi. Toplam geçmişleri tam 276 yıla dayanan ve adında Türkiye ibaresi taşıyan 3 önemli kurumun işbirliği, Türk futbolunda sağlanan güven ortamının en güzel kanıtı. Kupanın sahibini belirleyecek finalde her iki takıma da başarılar dilerken, Türkiye Kupası'na bu sezon isim sponsoru olan Ziraat Bankası'na ve yayıncı kuruluş TRT'ye teşekkürlerimi iletiyorum.

Hata yapmaya tahammülümüz yok

4

Şenol Güneş

Teknik Direktör

Değerli taraftarlarımız, sevgili misafirler... Fenerbahçe ile oynayacak olduğumuz Ziraat Türkiye Kupası final müsabakasına hepiniz hoş geldiniz. Öncelikle en büyük temennimiz bu finalin Fair-Play ruhu çerçevesinde, markamızın kalitesine uygun bir anlayışta başlayıp tamamlanmasıdır. Trabzonspor olarak ilk defa finalde karşılaşacağımız bir diğer büyük takım Fenerbahçe'ye karşı hedefimiz, sahadan galibiyetle ayrılarak mutlu sona ulaşmaktır. Karşılaşmanın Şanlıurfa'da oynanıyor olması ise bizler için daha da anlamlı. Türk futbolunda Anadolu ihtilâlini gerçekleştiren bir camia olarak Şanlıurfa'ya seve seve geldik. Burada desteğin en büyüğünü göreceğimize de eminiz. Önümüzdeki sezon Avrupa kupalarına katılabilmeyi çok istiyoruz ve bunun en kolay yolunun kupadan geçtiğini biliyoruz. Trabzonspor-Fenerbahçe rekabetini yıllardır herkes yakından takip ediyor. Dolayısıyla bu rekabete lâyık olmak hepimizin borcu.

İki takım da camiaları çok büyük ekipler. Bu büyük kulüplerin finalde karşılaşmaları oyunun renkliliği açısından da büyük önem taşıyor. Ziraat Türkiye Kupası Finali'nin sezonun en iyi maçı olmasını bekliyorum. Ekibim ve ben başından beri kupayı almak için yola çıktık. Rakibimize kesinlikle saygı duyuyoruz. Tüm ciddiyetimizle bu müsabakaya hazırlandık, karşılığında da finali kazanmak için mücadele edeceğiz. Trabzonspor'u Avrupa'ya taşıyacak en önemli yarışın kupa olduğunu biliyoruz. Bu nedenle çok dikkatli olmalıyız. Hata yapmaya tahammülümüz yok. Bizim dışımızda yaşanan tartışmaların hiçbirisiyle ilgilenmiyoruz. Ligdeki konumumuz nedeniyle bir süredir önceliğimiz kupaydı. Şimdi bu yarışın finalindeyiz. Şanlıurfa'ya kadar gelerek bizleri destekleyen taraftarlarımıza arzuladıkları en güzel hediyeyi vererek buradan ayrılmayı amaçlıyoruz. Bunu başaracak güce ve inanca sahibiz... Sevgi ve saygılarımla...

27 yıllık özlemi sona erdirmek istiyoruz

Türkiye'nin iki köklü kulübü Trabzonspor ve Fenerbahçe, Ziraat Türkiye Kupası Finali'nde karşı karşıya gelecek. Bu maçın her şeyden önce dostluk ve kardeşlik duyguları içinde, Fair-Play ruhuna uygun bir şekilde oynanmasını diliyorum. Zorlu grup ve eleme maçlarından başarıyla sıyrılıp kupanın birer ucundan tutmayı başaran iki kulübe de başarılar diliyorum. Final karşılaşmasının kuşkusuz bir başka önemi de Şanlıurfa'da oynanacak olması. Bu bölgede yaşayan futbolseverler, final heyecanına canlı olarak tanık olacak ve unutamayacakları bir gün yaşayacak. Fenerbahçe Spor Kulübü olarak bu finali, bu güzel şehrin, konuksever, sıcakkanlı insanları önünde oynayacak olmaktan sonsuz mutluluk duyuyoruz. Fenerbahçe Profesyonel Futbol Takımı bu sezon başında belirlediği hedefler doğrultusunda, Ziraat Türkiye Kupası'nı da müzesine götürmek

istemektedir. Sayın Başkanımız ve yöneticilerimiz başta olmak üzere Büyük Fenerbahçe Ailesi'nin tüm fertlerinin, final karşılaşması sonrasında kupanın Fenerbahçeli futbolcuların ellerinde yükseleceğine inanıcı tamdır. Bu aynı zamanda 27 yıllık özlemi de sona erdireceği için Fenerbahçe açısından anlamı da büyük olacaktır. Fenerbahçe tüm maçlara kazanmak için çıkar. Mücadele ettiği tüm kupaları kazanmak tek hedefidir. Ziraat Türkiye Kupası Finali'ne de bu motivasyonla hazırlandık. Kupayı kazanıp 2009-2010 Süper Kupa'sının yanına koymak istiyoruz. Bunu başaracağımıza ve taraftarımızı mutlu edeceğimize eminiz. Bu duygu ve düşünceler içinde iki takıma bir kez daha başarılar diliyor, Şanlıurfa GAP Arena'nın Türk futboluna nice katkılarda bulunmasını temenni ediyorum.

Christoph Daum

Teknik Direktör

Anadolu'nun tek şampiyonu

Trabzon futbolunda ilk resmi maçlar 1923'te oynanmaya başlar. O yıllardan itibaren İdmanocağı ile İdmangücü arasındaki şiddetli rekabet Trabzonspor'un doğuşunu geciktirse de şehirdeki futbolun sağlıklı bir biçimde gelişmesini sağlar.

1967'deki birleşmeyle kurulan Trabzonspor, 1974'te yükseldiği o zamanki adıyla 1. Lig'de tam 6 şampiyonluk elde eder ve adını Türk futboluna "dört büyükten biri" olarak yazdırmayı başarır.

Türkiye İdman Cemiyetleri ittifakının kurulması ve Türk sporunun bu ilk örgütünün tüm Anadolu'ya yayılması, Trabzon'da da etkisini göstermişti. Bu etki sonucu yeni yeni kulüpler kurulmaya başlandı. İdmanocağı, İdmangücü, Necmiati'den sonra Trabzon Lisesi bünyesinde Lise adını taşıyan yeni bir kulübün kurulmasıyla kulüp sayısı 4 olmuştu. 1923 yılından sonra Trabzon'da İdmanocağı ve İdmangücü arasında büyük bir rekabet başlamıştı. Bu öyle bir rekabetti ki, Trabzon sanki Ocaklılar ve Güçlüler diye ikiye ayrılmıştı. Trabzon'da futbolun bu iki takım arasındaki rekabetten yüceldiği söylenebilir. Rekabet zamanla öylesine büyük boyutlara vardı ki, Trabzon'un Türkiye liglerinde geç temsil edilmesine bile sebep oldu. Ne var ki iki kulüp arasındaki çekişmenin, şehrin

futbolundaki kaliteyi her geçen gün arttıran bir faktör olduğu da göz ardı edilemez. 1923'te Trabzon'da ilk resmi lig maçları oynanmaya başlandı. İlk sezon İdmanocağı şampiyon olmuştu. Bunu 1923-24, 1924-25 sezonlarında Lise takımının arka arkaya şampiyonlukları izledi. 1925'te yine İdmanocağı şampiyonluğu elde etti. İdmanocağı ile İdmangücü arasındaki büyük rekabet 1930'dan sonra had safhaya ulaştı. 1929-30'dan sonra 5 kez arka arkaya İdmanocağı'nın şampiyon olmasından sonra 1934-35 sezonundan itibaren İdmangücü takımı tam 7 yıl arka arkaya şampiyon olarak bu iki takım arasındaki rekabeti bütünü alevlendirmişti. Bu arada Trabzon'da yeni kulüpler de kuruluyordu. 1938'de Doğan Gençlik, 1941'de Akçaabat Gençlik, 1950'de Sürmene'de kurulan Sürmene Gençlik, 1952'de aynı ilçede kurulan Zafer Gençlik, 1953'te kurulan Yolspor ve 1955'te kurulan Yalıspor bu takımların başında geliyordu. 1930'larda başlayan İdmanocağı ile İdmangücü arasındaki rekabet hiç aralıksız 1960'lı yıllarda olanca şiddetiyle devam ediyordu. Ocaklı ve Güçlü olmak Trabzon'da adeta bir spor mezhebi haline gelmişti. En kötü sezonlarda bile rekabetlerinden hiç bir şey kaybetmiyorlardı. Aslında bu büyük rekabetten en kârlı

Yönetim Kurulu

Başkan

Sadri Şener

Hayrettin Hacısalihoğlu, Necmettin Aytekin, Dr. Hasan Yener,

Mahmut Aksu, Dr. İhsan Alioğlu, Ergin Aydın,

Yahya Karahasan, Mehmet Tunç, Coşkun Çebi, Osman İlyas,

Levent Erkuloğlu, Dr. Mehmet İrfan Coşkun, Raif Akar, Alihan Ekinci

Trabzon futbolu çıkıyordu. Öncelikle şehirde futbol tutkusu körüklenmişti. Bu ezeli rekabetten doğan büyük iddia Trabzon'da önemli yıldızların çıkmasına neden olmuştu. Ancak, Trabzon insanının alın yazısı olan gurbetçilik 1930'lu yıllarda Trabzon'daki futbol yıldızlarının kaderine de tesir etmişti. Pek çoğu yüksek öğrenim uğruna baba ocaklarını terk etmek zorunda kaldılar. Gittikleri İstanbul ve Ankara'da sürdürdükleri futbol yaşamlarında gerçekten büyük yıldız oldular. Bir Hasan Polat ve kardeşi Ali Polat Ankara Gençlerbirliği'nde, bir Selim Satiroğlu, Ahmet Karlıklı Galatasaray'da, bir Taka Naci, Zekeriya Bali Fenerbahçe'de, Nazmi Bilge Beşiktaş'ta yıldız futbolcu oluverdiler. 1962-63 sezonunda her ilde bir şehir takımı kurulması öngörülmüştü. Zamanın Futbol Federasyonu Başkanı Orhan Şeref Apak, Türkiye liglerini güçlendirmek ve tüm yurda yaymak amacıyla bir seferberlik başlatmıştı. Her ilde bir futbol takımı kurup Türkiye liglerinde yer alması seferberliği büyük bir hızla devam ediyordu. Trabzon elbette ki bunun dışında kalamazdı. Yalnız bir şehir kulübü kurulmasının en zor olduğu illerin başında kuşkusuz Trabzon gelmekteydi. İdmanocağı-İdmangücü rekabeti Trabzon futboluna öylesine hâkimdi ki, bu iki kulübün bir çatı altında toplanmasına imkân yoktu. Nitekim böyle bir girişimde bulunmak isteyen bir avuç idealistin daha ilk çalışmalarında bunun imkânsız olduğu gerçeği bir kez daha anlaşılmıştı. Tüm Trabzonlular, Trabzonspor adıyla bir kulübün kurulmasını yürekten arzuluyor, ancak bu işi bir türlü gerçekleştirememenin ezikliğini yaşıyorlardı. Yetkililerin de araya girmesi, sonucu pek değiştirmiyordu. Ocaklılar da

Güçlüler de yeni kurulacak kulüpte kendi isimlerinin, hatta renklerinin hâkim olmasını istiyorlardı ve bu konuda en ufak bir fedakârlıkta bulunmuyorlardı. Her gün, her akşam toplantı üstüne toplantı yapılıyordu. Bazen tam bir anlaşma zemini ortaya çıkıyor, ama yine en ufak bir ayrıntı her şeyi berbat ediyordu. Havaya silahlar atılıyor, karakollara, hatta mahkemelere kadar uzanan olaylara rastlanıyordu. Öte yandan Futbol Federasyonu'nun il kulüpleri için tanıdığı sürenin de sonu yaklaşıyordu. 21 Haziran 1966 tarihinde İdmanocağı; Martıspor ve Yıldızspor'un da katılımı ile sarı-kırmızı renkler altında Türkiye 2. Ligi'ne alındı. Ancak resmi bir yazı, süresi içinde ilgili yere tebliğ edilmediği için İdmanocağı'nın 2. Lig'de oynaması durduruldu. Bu tarihten yaklaşık bir ay sonra 20 Temmuz 1966'da bu kez İdmangücü, Karadenizgücü, Martıspor ve Yolspor'un katılımıyla Trabzonspor kırmızı-beyaz renklerle kuruldu. Ne var ki İdmanocağı buna karşı çıktı. Daniştay'da açtığı davayla yürütmeyi durdurma kararı alınınca ortalık yine karıştı. Trabzon'daki gergin durum üzerine araya zamanın Beden Terbiyesi Genel Müdürü Ulvi Yenal girdi. Ulvi Yenal, İdmanocağı ve İdmangücü'nün birleşmemeleri halinde iki kulübün de Türkiye 2. Ligi'ne alınmayacağını bildirdi. Bu durum Trabzon'da ve her iki kulüp çevresinde şok etkisi yapmıştı. Birleşmeleri büyük sorun olan bu iki kulübün, birleşmemeleri halinde Trabzon, Türkiye liglerinde temsil

edilemeyecekti. Geceli gündüzlü yapılan ve büyük tartışmalara neden olan toplantılar sonunda 2 Ağustos 1967 günü İdmanocağı ile İdmangücü birleşmesi gerçekleşti ve Trabzonspor; İdmanocağı, İdmangücü, Karadenizgücü ve Martıspor'un birleşmesi ile

ortaya çıktı. Bütün resmi işlemler tamamlandıktan sonra sıra gelmişti Trabzonspor'un renklerine. Renk bulmak öyle kolay olmadı. Trabzon'da uzun yıllar süren İdmanocağı-İdmangücü rekabetinde sarı-kırmızı ve yeşil-beyaz renkler hâkimdi. Trabzonspor'un renkleri bu renklerin dışında olmalıydı. Trabzon'u ve Karadeniz'i simgeleyen renkler aranılıyordu. Bu konuda yarışma açılması da gündeme geldi, ancak sonra vazgeçildi. Dönemin Federasyon Başkanı Orhan Şeref Apak sorunu çözmeye çalışırken, Beden Terbiyesi Genel Müdürü Ulvi Yenal'ın makamında

KÜNYE

Kulüp Adı: Trabzonspor A.Ş.

Kuruluş Yılı: 1967

Renkleri: Bordo-mavi

Adresi: Mehmet Ali Yılmaz Tesisleri Trabzon

Telefon: 0462 325 09 67

Faks: 0462 325 55 14-15

İnternet: www.trabzonspor.org.tr

7

toplanan taraflar iki kulübün renklerinden farklı bir rengin seçilmesi üzerinde yoğun tartışmalar gerçekleştirdi. Yaşanan gelişme üzerine sabrı taşan Yenal, iki kulübün temsilcilerinden birer renk seçmelerini talep etti. Böylelikle İdmanocağı grubu "koyu bordo", İdmangücü ise "açık mavi" üzerinde görüş bildirdi. Sonuçta Trabzonspor'u kuran iki köklü kulüp, renk konusunu "bordo-mavi" diye karara bağladı. Sonrası başlı başına bir destan. 1974'te o günkü adıyla 1. Lig olan bugünün Süper Lig'ine adım atan Trabzonspor, ikinci sezonunda şampiyonlukla tanıştı. Bu başarısını tam 6 kez tekrarlayan bordo-mavili takım, ligimizde İstanbullular dışında şampiyonluğu bulunan tek takım unvanını taşıyor. Bordo-mavililerin müzesinde ayrıca 7 Türkiye Kupası, 5'i üst üste olmak üzere 7 Cumhurbaşkanlığı Kupası ve 5 Başbakanlık Kupası bulunuyor.

Rekorların takımı

Kadıköy civarındaki futbol hareketlenmeleri 1987 yılında başlar. Adres ise Dereağzı, Moda bölümüdür. Türk gençlerinin bu bölgede kurdukları ilk kulüp Siyah Çoraplılar (Black Stockings) adıyla anılır. Deniz Lisesi öğrencisi Fuat Hüsnü Kayacan'ın 1899 yılında, bugünkü Fenerbahçe Stadı'nın bulunduğu yerdeki çayırdaki meşin yuvarlağa yaptığı vuruşlar sırasında arkadaşları Reşat Denyal ve Mehmet Ali ile dile getirdikleri "Ah biz de bir kulüp kurup futbol oynayabilsek" özleminin hayata geçirilişi biçimidir Siyah Çoraplılar. Fakat kulübün ömrü uzun sürmez. Monarşi rejiminin engellemeleri üzerine kulüp kısa sürede kapatılır. 1907'nin ilkbaharında ise Kadıköylü gençlerden Nurizâdi Ziya (Songülen), Bahriyeli Necip (Okaner), Hasan Sami (Kocamemi) ve arkadaşları arasında "Hintli" lakabıyla anılan Asaf (Beşpınar) Beyler, ne zamandan beri içlerini kor gibi yakmakta olan bir konuda kesin kararlarını verir. Ne pahasına olursa olsun bir futbol kulübü kuracaklardır. Necip Bey'in Moda'daki evinde yaptıkları bir toplantıda kurmayı kararlaştırdıkları kulüplerine Fenerbahçe adını verirler. Formalarına verecekleri renk hakkındaki tartışmaları ise çok da uzun sürmez. O güzel bahar günlerinde Fenerbahçe çayırını süsleyen papatyaların renginden esinlenirler. Forma renkleri sarı ve beyazdır. Amblemleri ise yine yakın çevreden

100 yaşını geride bırakan ender takımlarımızdan biri olan Fenerbahçe, adını Türk futbol tarihine rekorlarla kazımıştır. Profesyonellik öncesi 1922-23 sezonunda hiç gol yemeden elde edilen şampiyonluk aynı zamanda bir dünya rekorudur. Lig şampiyonluğunu 17 kez kazanarak bu alandaki birinciliği ezeli rakibi Galatasaray'la paylaşan Fenerbahçe, 1988-89 sezonunda attığı 103 golle de bir rekorun sahibidir.

Yönetim Kurulu

Başkan

Aziz Yıldırım

Nihat Özdemir, Ali Koç, Vedat Olcay, Abdullah Kığılı,

Nihat Özbağı, Murat Özyaydınlı, Mithat Yenigün,

Şekip Mosturoğlu, Cihan Kamer, Mahmut Uslu, İlhan Ekşioğlu,

Alaeddin Yıldırım, Serhat Çeçen, Ömer Temelli

seçilir; Fenerbahçe burnunun ışık saçan feneri. Ancak kulüp mensupları bu amblemi pek de tatminkâr bulmaz. Üstelik içinde bulunulan siyasi ortamda, ışık saçan bir fener, monarşi rejimini tehdit edici bir algılamaya da yol açabilir. Bu iki etkenin birleşmesi üzerine ışık saçan fener ambleminden vazgeçilir. Fenerbahçe, 1910 yılında yeni amblemine kavuşur. Resim çizme konusundaki maharetiyle bilinen sol açık oyuncusu Hikmet'in (Topuz) çizdiği amblem büyük beğeni kazanır ve kulübün amblemi olarak kabul edilip bugünlere kadar taşınır. Sarı ve lacivert ağırlık içinde olmak üzere beş renkten oluşan amblem şu anlamları ifade etmektedir: "Fenerbahçe Spor Kulübü 1907" yazılı beyaz yuvarlak çerçeve, temizlik ve açık yüreklilik ifadesidir. Kırmızı fon ise safiyeti ve Fenerbahçeliler arasındaki sevgi ve bağlılığı belirtirken bu arada bayrağı da sembolize eder. Ortadaki sarı renk Fenerbahçe için duyulan gıpta ve

kıskançlığı, kalp şeklindeki lacivert renk asaleti simgelemektedir. Sarı ve lacivert renkleri içinde yükselen palamut dalı Fenerbahçelilik güç ve kudretini sembolize etmekte, yeşil renk ise yükselen bu kudret için başarının gerekli olduğunu açıklamaktadır. Böylece millî renkleri arasında doğan Fenerbahçe'nin, sarı ile lacivert renkleri beraberindeki bu amblemi üyelerce de kabul gördüğünden, klişesi İngiltere'ye Manchester şehrine yollanmış ve Fenerbahçe Spor Kulübü'nün bugünkü

rozeti olarak ilk kez 1910 yılında yapılmıştır. 1929 yılından itibaren üzerindeki eski Türkçe harfleri yeni Türkçe harflere bırakan rozet, anlamda önemli etki yapmayacak ufak tefek rötuşlarla günümüze kadar aynı şekilde muhafaza edilerek gelmiştir. Fenerbahçe Kulübü'nün ilk yönetim kurulunda başkan Ziya Bey'dir. Genel sekreterliği Ayetullah Bey, genel kaptan ve veznedarlığı ise Necip Bey üstlenir. Elbette kuruluş yılları kolay olmamıştır. Zaman zaman futbolcu bulmakta bile zorlanılan bu yıllarda birçok defa gemilerden ödünç futbolcu alınarak ligdeki mücadele sürdürülmüştür. 1909 yılında kulübün adı Fenerbahçe Spor Kulübü olarak değiştirilmiş, renkleri de sarı-beyazdan bugünkü renkleri olan sarı-laciverte çevrilmiştir. 1909-1911 yılları Fenerbahçe için oldukça zor geçmiş, bir ara kulüp dağılma noktasına bile gelmiştir. Ancak Elkatipzade Mustafa, kulübü kurtaran adam olmuştur. O yıllarda kulübün lokali dahi yoktur. Takımlar ise çok kötü durumdadır. Ancak yine de St. Joseph, Robert Kolej ve Kadıköy Numune Mektebi'nden toplanılan futbolcularla kulübün genç takımları kurulmuş ve bir nevi altyapı oluşturulması başarılmıştır. Bu atılımın meyvelerini toplamak da fazla uzun sürmez. Başarısız geçen iki yılın ardından Fenerbahçe 1911-12 sezonunda ilk şampiyonluğunu elde eder. Üstelik bu şampiyonluğa hiç yenilgi yüzü görmeden ulaşılmıştır. Bu şampiyonluk, bir ara dağılma noktasına gelen Fenerbahçe'ye yaşama gücü aşılamış ve kulüp Altıyol ağzında iki odalı bir lokale kavuşmuştur. Balkan Savaşı nedeniyle 1912-13 sezonu lig maçları iptal edilir. Ancak bu boşluk da Fenerbahçe'nin hızını kesmez. Sarı-lacivertli takım, hemen ardından başlayan sezonda üst üste iki şampiyonluk daha kazanır. Bu iki şampiyonluk da yine hiç yenilmeden elde edilmiştir. Art arda gelen bu şampiyonluklar Fenerbahçe'yi ön plana çıkarırken, kulüp çevresinde hatırı sayılır bir camianın oluşmasının da yolunu açmıştır. Fenerbahçe aynı zamanda 1914 yılında tertiplenen genç takımlar şampiyonluğunu da kazanmış ve 10 yıl içinde en çok şampiyonluk elde eden takım olma unvanını alarak İngilizler

tarafından verilen tarihi şildin de sahibi olmuştur. Cumhuriyetin ilanından tam dört ay önce ise 1923 yılı Haziran ayının 29. günü, Fenerbahçe Futbol Takımı, İstanbul'daki İngiliz İşgal Kuvvetleri futbol takımıyla yaptığı maçı 2-1 kazanıp İşgal Kuvvetleri'nin mağrur komutanı General Harrington'ın elinden kupayı almıştır. "Düşmanı yenen" Fenerbahçe, Türk halkının da gönlüne taht kurmuştur artık. 1932'nin 5 Haziran'ını 6 Haziran'a bağlayan gece ise kulüp binası bir yangınla kül olur. Ancak Fenerbahçe bu yangının küllerinden yeni bir tesis çıkartmayı da başarır. Bir süre sonra kulüp bugünkü Fenerbahçe Stadi'nin

KÜNYE

Kulüp Adı: Fenerbahçe Spor Kulübü
Kuruluş Yılı: 1907
Renkleri: Sarı-lacivert
Adresi: Fenerbahçe Şükrü Saracoğlu Stadi - Kadıköy
Telefon: 0216 542 19 07
Faks: 0216 542 19 60
Internet: www.fenerbahce.org

bulunduğu yerdeki binaya ve stada sahip olur. Gelelim Fenerbahçe'nin şampiyonluk rekorlarına... Profesyonel lig öncesi 1922-23 sezonunda hiç gol yemeden elde ettikleri şampiyonluk, bugün için de bir dünya rekorudur. 1936-37 sezonunda da sadece 1 gol yiyerek şampiyon olur sarı-lacivertliler. 1982-83 sezonunda Ali Şen'in başkanlığında o sezonun toplam 5 kupasına birden sahip olurlar. 1988-89 sezonundaki 103 gollü şampiyonluk ise Türkiye Ligi'nin gol rekoru olarak geçer kayıtlara. Profesyonel lig kurulana, yani 1959'a kadar 22 kez şampiyonluk kupası kaldıran Fenerbahçe, profesyonel lig tarihinde de elde ettiği 17 şampiyonlukla ilk sırayı Galatasaray'la paylaşmaktadır. Bunlara ayrıca 4 Türkiye, 6 Cumhurbaşkanlığı, 2 Süper Kupa, 2 Atatürk, 8 Başbakanlık, 16 İstanbul Ligi, 6 Milli Küme, 1 İstanbul, 3 Türkiye Futbol Şampiyonası, 1 Spor Toto, 4 Donanma, 12 TSYD Kupası eklenmiştir.

Kupanın Golcleri

Golün ve fedakrlığın adı

Yıllardır belli bir standardın altına düşmeden, ligde ve kupada her sezon 15 golün üzerine çıkan bir santrfor. Sadece gol atmakla kalmıyor, koşuyor ve koştukça arkadaşlarına gol alanları açıyor, rakip savunmaları

10

takatten düşürüyor. Bir başka özelliği ise Ankaragücü'ndeki son döneminden itibaren Fenerbahçe'ye her sezon gol atması. Bakalım bugünkü finalde bu geleneği devam ettirebilecek mi? Ve bakalım bu sezon ikinci kaptanlığına getirildiği Trabzonspor'daki ilk finalinde kupayı havaya kaldırabilecek mi?

Umut Bulut denildiğinde akla iki şey geliyor... Birincisi gol. Belki atamadıkları attıklarından kat kat fazladır ama yine de istatistiklere yansıyan rakamlar, onun son derece istikrarlı bir golcü olduğunu kanıtlıyor. İkincisi ise hiç bitmeyen bir enerjiyle takımı için fedakrca harcadığı çaba. Umut Bulut'u sadece seremoni sırasında İstiklal Marşı okunurken sabit görebilirsiniz diyelim de varın ne demek istediğimizi daha

iyi anlayın. Umut'u bu sayfalara taşımamızın nedeni çok açık. Trabzonspor'un kupa golcülerine baktığımızda, Umut Bulut'a yaklaşan bir tek isim bile bulunmuyor. Takımın kupadaki 8 maçta attığı 15 golün 6'sında Umut'un imzası var. İkinci sırada yer alan Alan Zinho ise sadece 2 golde kalmış durumda. Dolayısıyla "Trabzonspor'u kupa finaline taşıyan isimlerin başında Umut geliyor" demek hiç de abartı sayılmaz. 2006'dan bu yana Trabzonspor formasını giyen Umut, 15 Mart 1983 Yeşilhisar

doğumlu. Kayserililer futbola pek yüz vermez ama ailesi Ankara'ya yerleşince Umut'un rotası da değişiyor. Klasik Kayserili mesleği ticaretle uğraşmak yerine futbol oynamayı seçiyor. Bu seçiminde doğru bir yola girdiğini anlaması da pek gecikmiyor. 1999'da Petrolofisi'nde amatör lisansı çıkartılıyor. Yaşının 18'e ulaştığı 2001 yılında ise Ankaragücü tarafından keşfediliyor ve profesyonel yapılıyor. 2001-2002 sezonunu Ankaragücü'nün PAF takımında geçiriyor ve 9 gol atıyor. Bu arada Milli Takım'la da aynı sezonda tanışıyor. Ay-yıldızlı formayı ilk defa 14 Ağustos 2001 günü Rusya ile oynanan U19 özel maçının ikinci yarısında giyiyor. İlk milli golünü ise 11 Ekim 2001 tarihinde Almanya ile oynanan U19 Avrupa Şampiyonası eleme grubu maçında kaydediyor. Toplam 32 defa milli takımların kadrosunda yer alsa da A Milli Takım'da bir kez oynama fırsatı bulabiliyor. O da 5 Haziran 2007 tarihinde Brezilya ile oynanan ve golsüz sona eren hazırlık maçında. Biz yeniden Umut'un kulüp kariyerine dönelim. 2002-2003 sezonunu 2. Lig B Kategorisi'ndeki İnegölspor'da kiralık olarak geçiriyor. O sezon ilk kez gerçek bir ligde oynama fırsatı buluyor ve 6 gol

atıyor. 2003-2004 sezonu geldiğinde Ankaragücü'nün genç teknik direktörü Rıza Çalımbay, Umut'un piştiğini ve artık A takımda oynayabileceğini düşünüyor. Artık Ankaragücü on birinin düzenli oynamaya başlayan bir oyuncusu olarak görüyoruz Umut'u. Yaşın henüz 20. Forvet hattının her noktasında oynayabiliyor. Onu bazen sağ veya sol kanatta, bazen direkt santrfor bazen de forvet arkası olarak izleyebiliyoruz. Süper Lig'deki ilk golünü 27 Eylül 2003'te oynanan İstanbulspor maçında atıyor Umut. Ve o sezon tam 11 lig golüne imzasını koyuyor. Genç bir oyuncu için Süper Lig'deki ilk sezonunda hiç de küçümsenemeyecek bir rakam bu. Ertesi sezonu 9 golle tamamlayan Umut Bulut, asıl patlamayı 2005-06 sezonunda attığı 19 golle yapıyor ki, bu gollerin 16'sını ligde, 3'ünü de kupada kaydediyor. Üstelik Fenerbahçe'ye hem ligde hem kupada, Beşiktaş'a ligdeki her iki maçta, Trabzonspor'a ise Avni Aker deplasmanında gol atmaya başarıyor. Artık Umut için büyük takımlarda oynamanın zamanı gelmiştir. O sezon Trabzonspor'un yolunu tutuyor ve bordo-mavili takımın efsane oyuncusu Hami Mandıralı'nın 10 numaralı formasını giymeye başlıyor. Fatih

Tekke'nin ayrıldığı Trabzonspor'un artık en önemli gol umududur Umut. Trabzonspor'daki ilk golüyle 13 Ağustos 2006 tarihindeki Manisaspor maçında tanışan Umut'un yolu açıktır. O sezon takımı adına tam 20 golün altında imzası vardır. Bu gollerin 15'ini ligde, 5'ini ise kupada kaydeder. Fenerbahçe ve Beşiktaş'ı o sezon da boş geçmemiştir. 2007-2008 sezonunda önce Ersen Martin, sonra da Gökdeniz Karadeniz takımdan ayrılacak ve

Trabzonspor'un gol yükü neredeyse tek başına Umut'un omuzlarına kalacaktır. Ama onun oyun stili zaten "yük taşımak" üzerine kuruludur. Umut hiçbir şeyden gocunmaz ve sadece işini yapmak için çalışır, çırpınır. Sezon sonu geldiğinde 3'ü kupada, 14'ü ligde toplam 17 golü vardır. Fenerbahçe'ye gol atma geleneğini o sezon da bozmaz Umut. 2008-09 sezonunda ise bu kez yanında Gökhan Ünal vardır. Gol yükünü paylaşırlar ve Umut Bulut'un payına ligde kaydettiği 14 gol düşer. Yine standardın altına inmeyen Umut, bu defa da Fenerbahçe'yi boş geçmez. 2009-10 sezonunda da Umut'un gol standardında bir değişiklik yok. Gol ortalaması geçen sezonlardan farksız. Ancak 2005-06 sezonundan bu yana Fenerbahçe maçlarını boş geçmeyen Umut'un bu sezon sarı-lacivertli takıma golü yok. Bakalım bugünkü finalde Umut'un Fenerbahçe'ye gol atma geleneği devam edecek mi? Ve bakalım Umut Bulut bu sezon ikinci kaptanlığına getirildiği Trabzonspor'daki ilk finalinde kupayı havaya kaldıracak başarılarını gösterebilecek mi? Bu soruların cevabını almak için fazla beklemeyeceğiz.

Apoletli kral

Aslında bu sayfalarda Gzia'nın yerinde Alex de Souza da yer alabilirdi. Çünkü Fenerbahçe'nin bu sezon Ziraat Türkiye Kupası'nda oynadığı 8 maçta attığı 17 golün altında Güiza ve Alex'in eşit imzası bulunuyor. İkisinin de 4'er golü var. Lâkin Alex 2005-2006 kupa finalinde sırasını savmıştı. O halde şimdi vitrine çıkma sırası Güiza'da. Ya da tam adıyla söylemek gerekirse Daniel Gonzalez "Dani" Güiza'da.

Futbol kariyerine baktığımızda da sadece bir kez vitrine çıkabildiğini görüyoruz 1980 doğumlu İşpanyolun. Ama bu öyle bir çıkış ki, omzuna taktığı apolet orada tarih boyunca asılı kalacak ve insanlar ondan hep bir gün aynı patlamayı yapmasını bekleyecek. O apoletin anlamı, "İşpanya Ligi Gol Krallığı..." Sözünü ettiğimiz oyuncu her şey bir yana sadece bu unvanıyla bile saygıyı hak ediyor.

Lfi fazla uzatmadan Güiza'nın kariyer başlangıcına dönelim. 17 Ağustos 1980 doğumlu İşpanyol, futbol hayatına da doğduğu yerin takımı Xerez'de başlar. 1998-99 sezonunda çıktığı 16 maçta 1 gol atmıştır ama onda bir şeyler görmüş olmalılar ki, Mallorca tarafından transfer edilir. 1999-2003 arasını Mallorca'da geçirir. Ancak ağırlıklı olarak B takımda oynayıp zaman zaman A takıma alınarak, bazen de alt liglerden takımlara kiralanarak...

12

Bu süreçte en verimli olduğu takım kiralık oynadığı Dos Hermanas'tır. 18 maçta attığı 9 gol, iki maçta bir gol anlamına gelir ki kariyerindeki en yüksek ortalamalardan birisidir. Aynı dönemde en uzun süre Mallorca B takımında oynar. 70 maçta 28 gole imzasını koyar. A takımda ise aynı derecede başarılı olduğu söylenemez. Sadece 7 maça çıkabilmiş ve 1 gol atabilmiştir. Kiralanma dönemlerinden birinde Recreativo Huelva'da 4 maça çıkar ama gol atamaz. Barcelona B takımında ise 15 maçta 5 gol kötü bir performans sayılmaz.

2003 yılına gelindiğinde Güiza, Ciudad Murcia'da boy gösterir. İki sezonda 81 maça çıkar ve 37 gol atar. Hem ma hem de gol sayısı açısından bir istikrar yakalama yolunda ilerlemektedir. 2005-07 sezonlarını La Liga'nın yenisi Getafe'de geçirir ve 61 maçta 20 golle oynar. O sezonun sonunda La Liga'daki ilk göz ağrısına, Mallorca'ya geri döner Güiza. Bu dönüş, onu kariyerindeki en büyük başarıya

Türkiye'ye 14 milyon euroluk rekor bonservis bedeli, La Liga'nın gol kralı ve Avrupa şampiyonu İşpanya Milli Takımı'nın oyuncusu unvanlarıyla geldi. Ancak Fenerbahçe'de beklenen performansı gösterdiğini söylemek mümkün değil. Attığı gollerden çok kaırdıklarıyla konuşuldu. Yine de Fenerbahçe'nin kupada finale gelmesinde, attığı gollerin payı büyük. şimdi önünde bir kupa kaldırma fırsatı bulunuyor. Bakalım bugün onu La Liga'nın gol kralı Güiza gibi mi izleyeceğiz, yoksa ligimizin vasat golcs gibi mi? Bu sorunun cevabı, Fenerbahçe'nin kupaya mesafesini de büyük ölçüde belirleyecek.

Daniel GUIZA

ulaştıracaktır. Sezon boyunca 37 maçta forma giyer ve attığı 27 golle İspanya Ligi'nin bütün yıldızlarını geride bırakarak "gol krallığı" tacının sahibi olur. Geçmiş kariyerine bakıldığında bu durum aslında kimsenin beklediği bir başarı değildir. Ama ne olursa olsun gerçektir. Güiza, kartvizitinden asla silinmeyecek "La Liga Gol Kralı" unvanına bir de İspanya Milli Takımı'yla elde ettiği "Avrupa Şampiyonu" unvanını ekler. Evet, ilk on bir oyuncusu değildir, Fernando Torres ve David Villa'nın arkasında beklemektedir ama Avrupa

13

Şampiyonu bir takımın kadrosunda bulunmak ve fırsat verildiğinde golünü atmak da kolay bir iş sayılmaz. Tüm bu başarılarıyla bir anda transferin gözdesi olmuştur Güiza. Onu isteyenler arasında "her sezon bir yıldız" parolasıyla hareket eden Fenerbahçe de vardır. 15 Temmuz 2008 tarihinde attığı 4 yıllık imzayla Fenerbahçeli olur. Bonservisi için ödenen 14 milyon euro ise Türkiye için rekordur. Sarı-lacivertli formayı resmi olarak ilk kez MTK Budapeşte maçında giyen Güiza'nın golle buluşması ise Partizan maçına kısmet olur. Süper Lig'e Gaziantepspor maçıyla ayak basar, ilk golünü Gençlerbirliği'ne atar. Ancak yeni geldiği bir ülkenin hayat şartlarına ve farklı futbol anlayışına ayak uydurması kolay değildir. Bir yandan da hem bonservis bedelinin yüksekliği hem de La Liga'nın Gol Kralı unvanı, ondan

beklentileri tavana çıkarmıştır. Onunsa bu beklentileri karşılayabildiği pek söylenemez. Yüzündeki hüznü ifade sanki iç huzuru da yakalayamadığının göstergesi gibidir. İlk sezonunun ilk yarısını sadece 4 golle tamamlamıştır. İkinci yarıda da uzun süre tek golde kalır. Ancak bitime 6 maç kala attığı 6 gol herkese "İşte Güiza'nın gerçek yüzü" dedirtir. Sezon bittiğinde 32 lig maçında 11, 8 kupa maçında 2 ve 10 Avrupa kupası maçında 3 golü vardır. Onun çapındaki bir golcü için böyle bir karnenin iyi olduğu söylenemez ama grafiğin oku yukarıyı gösterdiği için sineye çekilir. Artık yeni sezona bakılacaktır. Gelin görün ki, yeni sezonun da Güiza için pek iyi geçtiği söylenemez. Semih Şentürk'ün ve takıma sonradan katılan Gökhan Ünal'ın varlığına rağmen her

daim Daum'un ilk tercihi olsa da beklenen patlamayı bir türlü yapamaz. Kamuoyu onu hep attığı gollerden çok kaçırdıklarıyla değerlendirmeyi tercih eder. Aslında tek forvet oynamanın ve Fenerbahçe'nin oyun tarzı gereği takımından çok fazla destek alamamanın sıkıntısını çektiği de aşîkârdır. Yine de her topa koşar, rakip savunmacıları sürekli rahatsız eder ve iyi niyetle çalışır. Lig maçlarında attığı gol sayısı pek kimseleri tatmin etmese de kupada çıktığı 5 maça 4 gol sığdırır. Şimdi önünde Fenerbahçe'yle kupa kaldırma fırsatı bulunuyor. Ondan beklentiler ise yine dağ gibi. Bakalım onu La Liga'nın gol kralı Güiza gibi mi izleyeceğiz, yoksa ligimizin vasat golcüsü gibi mi? Bu sorunun cevabı, Fenerbahçe'nin kupaya mesafesini de büyük ölçüde belirleyecek.

Onur R. Kıvrak
Kaleci
Doğum Tarihi
01.01.1988
Boy: 1.87 m.
Kilosu: 74 kg.

Tony Sylva
Kaleci
Doğum Tarihi
17.05.1975
Boy: 1.85 m.
Kilosu: 77 kg.

Tolga Zengin
Kaleci
Doğum Tarihi
10.10.1983
Boy: 1.92 m.
Kilosu: 81 kg.

Serkan Balcı
Orta Saha
Doğum Tarihi
22.08.1983
Boy: 1.73 m.
Kilosu: 74 kg.

Rigobert Song
Defans
Doğum Tarihi
01.07.1976
Boy: 1.83 m.
Kilosu: 76 kg.

Egemen Korkmaz
Defans
Doğum Tarihi
03.11.1983
Boy: 1.83 m.
Kilosu: 80 kg.

Giray Kaçar
Defans
Doğum Tarihi
15.03.1985
Boy: 1.89 m.
Kilosu: 82 kg.

Hrvoje Cale
Defans
Doğum Tarihi
04.03.1985
Boy: 1.84 m.
Kilosu: 76 kg.

Ferhat Öztörün
Defans
Doğum Tarihi
06.05.1987
Boy: 1.76 m.
Kilosu: 73 kg.

Engin Baytar
Orta Saha
Doğum Tarihi
11.07.1983
Boy: 1.76 m.
Kilosu: 70 kg.

Selçuk İnan
Orta Saha
Doğum Tarihi
10.02.1985
Boy: 1.82 m.
Kilosu: 74 kg.

Ceyhun Gülselam
Orta Saha
Doğum Tarihi
25.12.1987
Boy: 1.92 m.
Kilosu: 88 kg.

Sezer Badur
Orta Saha
Doğum Tarihi
20.06.1984
Boy: 1.81 m.
Kilosu: 76 kg.

Gustavo Colman
Orta Saha
Doğum Tarihi
18.04.1985
Boy: 1.75 m.
Kilosu: 72 kg.

Drago Gabrić
Orta Saha
Doğum Tarihi
27.09.1986
Boy: 1.76 m.
Kilosu: 68 kg.

İbrahim Yattara
Forvet
Doğum Tarihi
03.06.1980
Boy: 1.75 m.
Kilosu: 67 kg.

Murat Tosun
Forvet
Doğum Tarihi
26.02.1984
Boy: 1.82 m.
Kilosu: 76 kg.

Burak Yılmaz
Forvet
Doğum Tarihi
15.07.1985
Boy: 1.88 m.
Kilosu: 77 kg.

Umut Bulut
Forvet
Doğum Tarihi
15.03.1983
Boy: 1.84 m.
Kilosu: 75 kg.

Teofilo Gutierrez
Forvet
Doğum Tarihi
17.05.1985
Boy: 1.78 m.
Kilosu: 70 kg.

Alanzinho
Forvet
Doğum Tarihi
22.02.1983
Boy: 1.66 m.
Kilosu: 62 kg.

ZİRAAT
Türkiye Kupası

Volkan Demirel
Kaleci
Doğum Tarihi
27.10.1981
Boy: 1.91 m.
Kilosu: 92 kg.

Volkan Babacan
Kaleci
Doğum Tarihi
11.08.1988
Boy: 1.92 m.
Kilosu: 86 kg.

F. Mert Günok
Kaleci
Doğum Tarihi
01.03.1989
Boy: 1.92 m.
Kilosu: 86 kg.

Gökhan Gönül
Defans
Doğum Tarihi
04.01.1985
Boy: 1.74 m.
Kilosu: 73 kg.

Önder Turacı
Defans
Doğum Tarihi
14.07.1981
Boy: 1.86 m.
Kilosu: 79 kg.

Bekir İrtegün
Defans
Doğum Tarihi
20.04.1984
Boy: 1.86 m.
Kilosu: 76 kg.

Diego Lugano
Defans
Doğum Tarihi
02.11.1980
Boy: 1.88 m.
Kilosu: 82 kg.

Fabio Bilica
Defans
Doğum Tarihi
14.01.1979
Boy: 1.87 m.
Kilosu: 80 kg.

Andre Santos
Mevkii: Defans
D. Tarihi:
08.03.1983
Boy: 1.80 m.
Kilosu: 82 kg.

Mehmet Topuz
Orta Saha
Doğum Tarihi
07.09.1983
Boy: 1.81 m.
Kilosu: 73 kg.

Selçuk Şahin
Orta Saha
Doğum Tarihi
31.01.1981
Boy: 1.87 m.
Kilosu: 81 kg.

Deniz Barış
Orta Saha
Doğum Tarihi
02.07.1977
Boy: 1.84 m.
Kilosu: 79 kg.

Emre Belözoğlu
Orta Saha
Doğum Tarihi
07.09.1980
Boy: 1.71 m.
Kilosu: 68 kg.

Cristian Baroni
Orta Saha
Doğum Tarihi
25.06.1983
Boy: 1.83 m.
Kilosu: 78 kg.

Gökçek Vederson
Defans
Doğum Tarihi
22.07.1980
Boy: 1.78 m.
Kilosu: 76 kg.

Özer Hurmacı
Orta Saha
Doğum Tarihi
20.11.1986
Boy: 1.74 m.
Kilosu: 70 kg.

Alex de Souza
Orta Saha
Doğum Tarihi
14.09.1977
Boy: 1.75 m.
Kilosu: 73 kg.

Deivid de Souza
Forvet
Doğum Tarihi
22.10.1979
Boy: 1.80 m.
Kilosu: 73 kg.

Gökhan Ünal
Forvet
Doğum Tarihi
23.07.1982
Boy: 1.84 m.
Kilosu: 80 kg.

Semih Şentürk
Forvet
Doğum Tarihi
29.04.1983
Boy: 1.83 m.
Kilosu: 78 kg.

Daniel Güzia
Forvet
Doğum Tarihi
17.08.1980
Boy: 1.80 m.
Kilosu: 80 kg.

Güneydoğu'nun gurur abidesi

16

Kupa finali, tarihinde ikinci kez Güneydoğu'da sahneleniyor. İlki 1962-63 sezonunda organize edilen Türkiye Kupası'nın finalleri, uzunca bir süre iki maç üzerinden oynandı. Dolayısıyla finalin yerini, finale çıkan takımlar belirledi. Genellikle finallerin bir ayağında İstanbul takımları

bulunduğu için içinden deniz geçen şehir her daim final gördü denilebilir. Bu arada diğer ayakta da ağırlıklı olarak İzmir takımları yer aldı. Gerçi İstanbul takımlarının bulunmadığı finaller de oynanmadı değil. İzmir-Eskişehir, Eskişehir-Bursa, Ankara-İzmir, Sakarya-Samsun merkezli, iki ayaklı finaller de izledik. Trabzonspor'un lige ve

kupaya ağırlığını koyduğu yıllarda final şehirlerine doğal olarak Trabzon da eklendi. Ancak çift finalli dönemlerde hiçbir zaman Trabzon dışında Ankara'nın doğusuna geçilemedi. 1999-2000 sezonundan itibaren kupanın final statüsünde önemli bir değişikliğe gidildi. Artık finaller tek maç üzerinden oynanacak,

Şanlıurfa GAP Arena

Kupa tarihinde ikinci defa Güneydoğu'da bir final maçı oynanacak. 1999-2000 sezonunda Diyarbakır'da organize edilen kupa tarihinin en gollü finalinden sonra bu defa Şanlıurfa kenti bir finale ev sahipliği yapıyor. Üstelik 30 bin kişilik tribünlerinin tümü kapalı, UEFA standartlarına uygun, son derece modern bir statla.

dolayısıyla Futbol Federasyonu'nun belirleyeceği tarafsız bir şehir seçilecekti. Fırsat bu fırsat denildi ve statünün yürürlüğe girdiği ilk sezonda "Güneydoğu açılımı" yapıldı. Finalin yeri Diyarbakır olarak belirlendi. O yıl 3 Mayıs 2001 günü Galatasaray ile Antalyaspor arasındaki final maçı Diyarbakır Atatürk Stadı'nda oynandı.

Hem de ne final. Galatasaray ile Antalyaspor arasındaki maç, kupa tarihinin en gollü finali olarak geçti kayıtlara. Normal süresi 2-2 biten maç, uzatma dakikalarında atılan 4 golle 5-3 Galatasaray lehine sonuçlanmıştı.

Tarafsız sahadaki bu ilk finalin ardından, sıra her nedense bir daha ne Diyarbakır'a ne de Güneydoğu'ya bir daha gelebildi.

O tarihten sonra üç kez Bursa'da, üç kez İzmir'de, 2 kez İstanbul'da ve 1 kez de Antalya'da düzenlendi kupa finalleri. Ta ki bu sezona kadar.

Ve Güneydoğu, bir kupa finali için bir kez daha hatırlandı. Bu defa Diyarbakır yerine Şanlıurfa'da oynanıyor final maçı. Üstelik Fenerbahçe ve Trabzonspor gibi Türk futbolunun iki lokomotif takımı arasında. Finale sahne olacak GAP Arena Stadı ise böyle bir organizasyona gerçekten layık olacak özelliklere sahip. Aslında stadın talihsiz bir öyküsü var. Temeli 1992 yılında, dönemin Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel tarafından atılan bir tesisten söz ediyoruz. O zamanki planlamaya göre stadın 3 yılda bitirilmesi

hedefleniyordu. Peki, ne zaman tamamlandı dersiniz?

Yaklaşık 15 yıllık gecikmeyle, 13 Aralık 2009'da kapılarını futbola açabildi GAP Arena.

O tarihte Şanlıurfaspor ile İskenderun Demirçelikpor arasında oynanan 2. Lig maçıyla ilk düdük sesi duyuldu GAP Arena'da... İlk kez kramponlar ezdi çimlerini. Ve bu stattaki ilk golü, Şanlıurfasporlu Taylan Eliacık, o maçın 5. dakikasında kaydetti.

Gelelim stadın özelliklerine...

26 bin 400 metrekairelik büyüklüğe ve 8 parkurlu atletizm pistine sahip Şanlıurfa GAP Arena, tamamı kapalı olmak üzere 30 bin kişilik kapasitesiyle Doğu ve Güneydoğu Anadolu'nun en büyük stadı unvanını taşıyor.

Stadın çim saha ölçüleri 68x105 metre.

İkisi takımlar için olmak üzere toplam

4 adet soyunma odası bulunuyor.

Stadyum genelinde diğer sporlar için de kullanılmak üzere toplam 18 soyunma odası yer alıyor.

Stadyum, 100 kişi kapasiteli basın toplantı salonuna sahip. Soyunma odaları, koridor boşlukları, temsilci ve hakem odaları gibi tüm birimler UEFA standartlarına uygun inşa edildi.

Güvenlik kontrol odası ile TV ve radyo yorumcuları için özel odası var.

Stadyumun tribün bölüntüleri bariyerlerle ayrıldı. Turnikelerin düzenlenmesi ile seyircilerin acil bir durumda sahaya çıkmasını sağlayacak merdiven ve kapıların yapımı tamamlandı. Stadyumda paratoner ve engelli tribünü de bulunuyor.

Fenerbahçe 5 galibiyetle geldi

Kupanın finalistlerinden Fenerbahçe, daha önce 4 kez kazandığı kupayı, 27 yıl aradan sonra bir kez daha müzesine taşımak istiyor. Sarı-lacivertli takım bu sezonun kupa yolculuğunda finale gelene kadar oynadığı 8 maçta 5 galibiyet, 1 beraberlik aldı ve gruplarda Antalyaspor'a, çeyrek final rövanşında da Bursaspor'a mağlup olarak 2 kez yenildi. Fenerbahçe bu 8 maçta attığı 17 gole karşılık kalesinde 10 gol gördü. 8 futbolcunun paylaştığı gollerin 14'ü ayakla, 2'si kafayla ve 1'i de penaltıdan kaydedildi.

18

Final Yolculuğu

27 yıldır kupaya hasret kalan Fenerbahçe, bu sezon da organizasyonun favorilerinden biriydi. Kupaya grup aşamasından katılan sarı-lacivertli takım, kura çekiminde Eskişehirspor, Antalyaspor, Altay ve Tokatspor'la birlikte A Grubu'nda yer aldı. Christoph Daum ve öğrencilerinin ilk sınavı

23 Aralık 2009 günü Şükrü Saracoğlu Stadı'nda Altay karşısındaydı. Bank Asya 1. Lig temsilcisi rakibi karşısında bazı as oyuncularını dinlendiren Fenerbahçe, sonuca fazla zorlanmadan gitti. 35. dakikada Uğur Boral'ın ortalandığı topu Mehmet Topuz kafayla indiriyor, Özer Hurmacı, kontrol ettiği topu düzgün bir vuruşla ağlara gönderiyordu. İlk yarı Fenerbahçe'nin 1-0 üstünlüğüyle sona erdi.

57. dakikada Dos Santos'un pasıyla ceza alanı önünde topla buluşan Mehmet Topuz sert bir vuruşla farkı ikiye çıkarırken, 78'de bir kez daha Özer Hurmacı sahne alıyor ve yerden bir vuruşla maçın skorunu 3-0 olarak belirliyordu. Grubun diğer maçında Antalyaspor, Eskişehirspor'u 1-0 yenmiş ve ilk haftanın lideri averajla Fenerbahçe olmuştu. Sarı-lacivertli takım, ikinci maçında

Fenerbahçe - Altay: 3-0

Şükrü Saracoğlu - 23 Aralık 2009

Hakemler

Özgüç Türkalp, Muharrem Yılmaz, Mehmet Metin

Fenerbahçe

Volkan Babacan-Bekir, Lugano, Bilica, Dos Santos-Mehmet Topuz (Ali dk. 72), Deniz (Deivid dk. 61), Cristian, Uğur-Özer (Abdülkadir dk. 83), Semih

Altay

Soner-Yüksel, Yiğitcan, Onur, Mesut-Alp, Eyüp Hasan (Metin dk. 74), Musa Çağırın, Musa Sinan (İsa dk. 83)-Burak (Şehmus dk. 61), Cenk Ahmet

Goller

Özer (dk. 35 ve 78), Mehmet Topuz (dk. 57)

Eskişehirspor - Fenerbahçe: 0-1

Eskişehir Atatürk Stadı - 10 Ocak 2010

Hakemler

Cüneyt Çakır, Nihat Mızrak, Mustafa İspiroğlu

Eskişehirspor

Ivesa-Koray, Nadareviç, Sezgin, Volkan-Burak Yılmaz (Ragıp dk. 72), Bülent Ertuğrul (Bülent Kocabey dk. 62), Alper, Doğa-Adem (Erkan Zengin dk. 63), Ümit

Fenerbahçe

Volkan Demirel-Gökhan Gönül, Lugano, Bilica, Dos Santos (Deniz dk. 83)-Deivid, Emre (Selçuk dk. 67), Cristian, Özer (Vederson dk. 74)-Alex, Mehmet Topuz

Gol

Alex (dk. 59 penaltıdan)

Eskişehirspor'la deplasmanda karşı karşıya geldi. 10 Ocak 2010 günü oynanan maç, Eskişehirspor açısından da son şans niteliğini taşıyordu. Rakibinin gücünün farkında olan Fenerbahçe, bu maça ideal kadrosuyla çıkmıştı. İlk yarıda Eskişehirspor net pozisyonlara girse de kaleci Volkan Demirel günündeydi ve rakiplerine gol izni vermemişti. Maçın 56. dakikasında Eskişehirspor büyük bir hata yapıyor ve bu hatanın bedelini de kalesinde gördüğü golle ödüyordu. Kaleci İvesa'nın ayağında fazla tuttuğu topu kapan Alex, Özer Hurmacı'yı görüyor, İvesa da çareyi Özer'i düşürmekte buluyordu. Fenerbahçe'nin bu pozisyonda kazandığı penaltıyı gole çevirmek, Alex için hiç de zor olmamıştı: 1-0. İkinci grup maçını da kazanarak ikide iki yapan ve liderliği bu kez puan farkıyla sürdüren Fenerbahçe, üçüncü maçında 2. Lig temsilcisi Tokatspor'u ağırladı. 13 Ocak 2010 günü Şükrü

Saracoğlu Stadı'nda oynanan maç, hiç de beklendiği gibi kolay geçmedi. Üstelik Fenerbahçe bu karşılaşmayı ciddiye aldığını sahaya çıkan on biriyle de göstermişti. Sarı-lacivertliler kaleci Volkan Demirel dışında ideal kadrosuyla sahadaydı ve gruplardaki üçüncü maçlarını da kazanarak işi garantiye almak istiyordu. Tokatspor ise Şükrü Saracoğlu Stadı gibi önemli bir futbol merkezinde teslim olmak değil oyun oynamak niyetindeydi. Nitekim 19. dakikada Fenerbahçe savunmasının arasında boşluk bulan Arif, yaklaşık 30 metreden yaptığı vuruşla Tokatspor'u 1-0 öne geçiriyordu. Ancak Kadıköy'deki şok fazla uzamadı. 26'da Vederson'un soldan ceza alanına yaptığı ortayla buluşan kaptan Alex, skor tabelasına eşitliği kafasıyla getirdi: 1-1. İkinci yarıya hızlı başlayan bu defa Fenerbahçe'ydi. 48'de Mehmet Topuz, kaleciden dönen şutunu iyi takip ediyor ve ikinci vuruşta ağları görüyordu: 2-1. Ancak Tokatspor'un sürprizleri henüz sona ermiş değildi. 51'de Abdullah sol çaprazda karşı karşıya kaldığı Volkan Babacan'ı avlıyor ve tabelaya bir kez daha eşitlik geliyordu: 2-2. Maç Fenerbahçe açısından bir "karizma meselesi" haline gelmişti artık. 57'de Mehmet Topuz'un pasıyla savunmanın arkasında buluşan Güiza hem karizmayı kurtarıyor hem de Fenerbahçe'nin gruptan çıkış belgesine imzasını atıyordu: 3-2. 18 Ocak günü Antalya deplasmanında oynanacak son maç Fenerbahçe açısından sadece prestij anlamını

taşıyordu. Antalyaspor için ise çok daha fazlasıydı. Kırmızı-beyazlılar, 5 puanla geldikleri son haftada Fenerbahçe'yi yenmek ve Eskişehirspor-Tokatspor maçının sonucundan bağımsız olarak gruptan çıkmak istiyordu.

Grup maçlarının en gollü iki maçından birisi oynandı Antalya'da. 17'de Dos Santos'un ortadığı topu Alex ağlara gönderip Fenerbahçe'yi 1-0 öne geçiriyor, dört dakika sonra Tita'nın kullandığı serbest atışta

Goller Nasıl Atıldı	
Ayakla	14
Kafayla	2
Penaltı	1

Kupanın Golcülere	
Alex de Souza	4
Daniel Güiza	4
Özer Hurmacı	3
Mehmet Topuz	2
Andre Santos	1
Diego Lugano	1
Semih Şentürk	1
Deivid de Souza	1

Gollerin Dağılımı	
Periyot	Gol
0-15	-
16-30	4
31-45	4
46-60	4
61-75	2
76-90	3

19

Fenerbahçe - Tokatspor: 3-2

Atatürk Olimpiyat Stadı, 13 Ocak 2010

Hakemler

Abdullah Yılmaz, Erdi Sezer, Serdar Diyadin

Fenerbahçe

Volkan Babacan-Bekir, Lugano, Bilica, Vederson-Mehmet Topuz (Ali dk. 63), Cristian, Özer (Deivid dk. 83), Uğur-Alex (Selçuk dk. 63), Güiza

Tokatspor

Ergin-Gökalt (Aşkın dk. 61), Fatih, Şahin, Kerem-Taner, Ogün, Samil (Ersan dk. 77), Abdullah (Yasin dk. 69)-Yaşar, Arif

Goller

Arif (dk. 19), Alex (dk. 25), Mehmet Topuz (dk. 48), Abdullah (dk. 50), Güiza (dk. 56)

Antalyaspor - Fenerbahçe: 4-3

Antalya Atatürk Stadı - 18 Ocak 2010

Hakemler

Özgür Yankaya, Tanık Ongun, Aleks Taşçıoğlu

Antalyaspor

Ömer-Erhan, Yalçın, Batak, Orhan Ak-Sedat (Korhan dk. 70), Ertuğrul (Veysel dk. 86), Jedinak, Tita (Fatih Ceylan dk. 65)-Necati, Djiehoua

Fenerbahçe

Mert-Bekir, Lugano, Bilica, Dos Santos-Ali Bilgin (Vederson dk. 70), Selçuk, Emre, Uğur (Gökhan Ünal dk. 70)-Alex (Özer dk. 46), Güiza

Goller

Alex (dk. 17), Yalçın (dk. 21), Necati (dk. 50), Djiehoua (dk. 65 ve dk. 88), Özer (dk. 72), Güiza (dk. 80)

ceza sahası içinde topu iyi takip eden Yalçın skoru dengeliyor ve ilk yarı 1-1 sona eriyordu. Gol ziyafetinin ana münüsü ikinci yarıya saklanmıştı. 51'de Tita'nın ara pasıyla buluşan Necati, genç kaleci Mert'le karşı karşıya kaldığı pozisyonda plaseyi yapıyor, Antalyaspor'u 2-1 öne geçiriyordu. 65'te yine Tita'nın pasında yine Necati topu kalecinin üzerinden aşıyor, Djiehoua çizgi üzerinde dokunuyor ve skoru 3-1 yapıyordu. Şimdi söz söyleme sırası Fenerbahçe'deydi. 73'te Özer ceza sahası önünde buluştuğu topu çok sert bir şutla ağlara gönderiyor, 80'de Gökhan Gönül'ün ceza sahasına girip ortaya çıkardığı topu Güiza gole çeviriyor ve tabelaya eşitlik skoru asılıyordu: 3-3.

Ancak futbolseverlerin göreceği bir gol daha vardı. 88'de Korhan'ın ara pasıyla buluşan Djiehoua kendisinin ikinci, takımının dördüncü golünü Fenerbahçe ağlarına yolluyor ve skoru 4-3 olarak belirliyordu. Lâkin bu yenilgi Fenerbahçe'nin gruptan lider çıkmasını engellememişti. Çeyrek finaldeki rakip ise sezonun flaş takımı Bursaspor'du. İlk randevu 4 Şubat 2010 günü Kadıköy'de gerçekleşti. Herkesin çok zorlu bir 90 dakikaya hazırlandığı maç hiç de umulduğu gibi geçmedi. Fenerbahçe arka arkaya ataklarla Bursaspor'u bunaltıyor, konuk ekip bir türlü kontrolü eline geçirip de oyunu yönlendirme fırsatı bulamıyordu. Fenerbahçe'nin atak sağanağı 22'de semeresini verdi. Alex'in ceza alanı dışından kullandığı serbest vuruşta

yan direktan dönen topu iyi takip eden Dos Santos düzgün bir vuruşla Fenerbahçe'yi öne geçirdi: 1-0. 25'te hücumla çıkan Lugano, Semih'i topla buluşturuyor, bu oyuncunun vuruşunda Ivankov'dan dönen topu yine Lugano ceza alanı içinde gelişine bir vuruşla ağlara yolluyordu: 2-0. Fenerbahçe kendisinin bile beklemediği bir şekilde henüz yarım saat dolmadan çok avantajlı bir skoru

elde etmişti ve artık daha rahat oynuyordu. 40. dakikada Özer'in ceza alanına aşırıttığı topa Alex'le birlikte yükselen Mustafa Keçeli'nin kafa vuruşunda, top ceza alanı içindeki Semih'in önüne düşüyor, golcü oyuncu topu ağlara göndermekte zorlanmıyordu. 3-0 aynı zamanda ilk yarının da skoruydu. Fenerbahçe bu skurun getirdiği moral üstünlükle ikinci yarıda da daha fazla pozisyona giren taraftı. Ancak bu 45 dakikada gol sesi çıkmıyor, top çizgiyi geçmeye en fazla yaklaştığı pozisyonda, yani son dakikada Gökhan Ünal'ın ayağından direktan dönüyor ve maç 3-0 sona eriyordu. Bursa'da oynanacak rövanş maçının formaliteden köteye geçemeyeceği konusunda kimsenin şüphesi kalmamıştı. Ancak

Fenerbahçe - Bursaspor: 3-0

Şükrü Saracoğlu Stadı - 4 Şubat 2010

Hakemler

Hüseyin Göçek, Serkan Gençerler, İsmail Şencan

Fenerbahçe

Volkan Demirel-Gökhan Gönül, Lugano, Bilica, Dos Santos-Özer, Cristian, Emre (Selçuk dk. 65), Uğur (Vederson dk. 36)-Alex, Semih (Gökhan Ünal dk. 72)

Bursaspor

Ivankov-Ali, Ömer, Zapotocny (İbrahim dk. 46), Mustafa Keçeli-Turgay, Kirita, Bekir Ozan (Iglesias dk. 65), Ozan-Ergic, Sercan (Volkan dk. 30)

Goller

Dos Santos (dk. 22), Lugano (dk. 25), Semih (dk. 40)

Bursaspor - Fenerbahçe: 3-1

Bursa Atatürk Stadı - 11 Şubat 2010

Hakemler

Cüneyt Çakır, Bahadır Duran, Alpaslan Dedec

Bursaspor

Ivankov-Ali, İbrahim, Zapotocny, Mustafa-Volkan, Bekir Ozan, Hüseyin, Ozan İpek-Turgay, Iglesias (Sercan dk. 63) (Batalla dk. 88)

Fenerbahçe

Volkan Demirel-Gökhan Gönül, Bilica (Emre dk. 46), Önder, Vederson-Bekir, Deniz, Selçuk, Dos Santos-Güiza (Semih dk. 89), Gökhan Ünal (Alex dk. 70)

Goller

Iglesias (dk. 18), Ivankov (dk. 32 penaltıdan), Turgay (dk. 64), Güiza (dk. 88)

Bursaspor hiç de kolay lokma olmadığını gösterecekti. 11 Şubat'taki rövanş maçında Fenerbahçe bazı as oyuncularını dinlendirmeyi düşünmüştü. Alex ve Emre'nin kulübede oturduğu maç, hiç de Fenerbahçelilerin beklediği gibi gelişmeyecekti.

18. dakikada Volkan'ın ortaladığı topu Iglesias kafayla filelere gönderiyor ve 1-0'lık skor Bursaspor'un içinde bir "acaba" ışığı yakıyordu. 30'da Volkan, Bilica'nın müdahalesiyle yerde kalıyor, hakemin verdiği penaltıyı Bursaspor kalecisi Ivankov gole çeviriyordu: 2-0. Artık Bursa Atatürk Stadı'ndaki atmosfer çok daha sıcaktı. 45'te Volkan Demirel mutlak bir golü önlüyor ve ilk yarının 2-0 bitmesini sağlıyordu. İkinci yarının başında Emre sahadaydı ve Daum pabucun pahalı olduğunu anlamış görünüyordu. Yine de 64'te golü bulan taraf Bursaspor olmuştu. Zapotocny'nin pasıyla buluşan Turgay, Volkan Demirel'i de çalımlayarak skoru 3-0'a getiriyordu. Bursaspor, maçı uzatmaya taşıyacak skoru yakalamıştı ve artık geri kalan dakikalara kalpler dayanmazdı. Daum 70'te Alex'i de sahaya sürüyor, yine de pozisyonları bulan taraf Bursaspor oluyordu. Herkesin "Maç artık uzatmalara gidecek" dediği dakikalarda Fenerbahçe'nin yıldızları yapacağını yapıyor, Alex'in pasında Güiza'nın golü, Fenerbahçe'yi yarı finale taşıyordu.

Artık sıra yarı finale gelmişti ve rakip Manisaspor'du. Ligde zor günler yaşayan Manisaspor. Ege ekibi, 24 Mart'ta Kadıköy'de oynanan ilk maça da herhalde bu düşünceyle daha çok yedek ağırlık bir kadroyla çıkıyordu. Fenerbahçe'nin ilk golü ise altın tepside bir ikram gibi geliyordu. 31. dakikada Manisaspor kalecisi

Orkun'un verdiği pası iyi değerlendiren Güiza, topu boş kaleye atmakta zorlanmıyordu: 1-0.

33'te ise Andre Santos'un soldan ortasında iyi yükselen Deivid topu kafayla ağlara göndererek maçın skorunu belirliyordu: 2-0.

Rövanş 23 Nisan günü Manisa'da oynandı. 2-0 Fenerbahçe için çok avantajlı bir skordu ancak çeyrek finaldeki Bursaspor maçı da hafızalardaki tazeliğini koruyordu.

Manisaspor'un 15. dakikada Güven'le attığı gol de Fenerbahçelilerin endişelerini artırmıştı. Ancak Manisaspor, gününde olmayan Fenerbahçe karşısında tempoyu yükseltecek, oyunu rakibinin sahasına yıkacak güçte değildi. Yine de Isaac ve Güven'le iki önemli pozisyon bulmuş, ancak değerlendirememişlerdi. 64'te Alex, tek kişilik şovuyla sahneye çıktı ve skoru 1-1'e getirerek işi bitirdi. Fenerbahçe artık finaldeydi.

Fenerbahçe - Manisaspor: 2-0

Şükrü Saracoğlu - 24 Mart 2010

Hakemler

Abdullah Yılmaz, Cem Satman, Alper Ulusoy

Fenerbahçe

Volkan Demirel-Gökhan Gönül, Lugano, Bilica, Dos Santos-Mehmet Topuz, Selçuk, Emre (Deivid dk. 25),

Özer (Vederson dk. 73)-Alex, Güiza (Gökhan Ünal dk. 85)

Manisaspor

Orkun-Güven, Kalabane, Limeira, Momha-Mehmet Nas (Yiğit İncedemir dk. 60), Mehmet Güven, Nizamettin-Yiğit Gökoğlan, Ergin (Isaac dk. 51), Simpson (Dilaver dk. 70)

Goller

Güiza (dk. 31), Deivid (dk. 33)

Manisaspor - Fenerbahçe: 1-1

Manisa 19 Mayıs Stadı - 13 Mart 2010

Hakemler

Aytekin Durmaz, Serkan Akarca, İsmail Şencan

Manisaspor

Bulut-Ferhat, Hüseyin, Burak, Momha-Mehmet Nas, Yiğit İncedemir, Nizamettin (Mehmet Güven dk. 71)-Güven, Isaac (Ergin dk. 74), Simpson (Dilaver dk. 81)

Fenerbahçe

Volkan Demirel-Deniz, Lugano, Bekir, Dos Santos (Deivid dk. 77)-Mehmet Topuz, Selçuk, Emre (Özer dk. 71), Vederson-Alex, Gökhan Ünal (Güiza dk. 81)

Goller

Güven (dk. 16), Alex (dk. 65)

Zorlu bir yoldan geçti

Kupada 13. finalini oynayacak Trabzonspor, 8. zaferine ulaşmayı istiyor. Bordo-mavili takım, bu sezon finale gelene kadar kupada oynadığı 8 maçta 5 galibiyet, 1 beraberlik aldı ve gruplarda Galatasaray'a, yarı final rövanşında da Antalyaspor'a mağlup olarak 2 kez yenildi. Trabzonspor bu 8 maçta attığı 15 gole karşılık kalesinde sadece 5 gol gördü. 9 futbolcunun paylaştığı gollerin 12'si ayakla, 2'si kafayla ve 1'i de penaltıdan kaydedildi. Trabzonspor en fazla golü maçların son 15 dakikalık periyodunda buldu.

22

Final Yolculuğu

Günün finalistlerinden Trabzonspor da tıpkı Fenerbahçe gibi kupa yolculuğuna grup aşamasından başladı. Ancak Trabzonspor'un grubu açık söylemek gerekirse en zorlusuydu. Galatasaray ve Trabzonspor'un bir arada yer aldığı bir gruptan söz ediyoruz. Ankaragücü gibi "kupa takımı" olarak bilinen bir ekibi de bu gruba eklediğinizde, zorluk

derecesi anlaşılıyor sanırım. Grubu tamamlayan diğer iki takıma gelince, onlar da Orduspor ve Denizli Belediyespor'du. Trabzonspor'un ilk maçı adeta bir "kupa finali" niteliğindeydi. 23 Aralık 2009 günü oynanan maçta Galatasaray ile Trabzonspor Ali Sami Yen Stadı'nda karşı karşıya geldi. Galatasaray zor bir dönem geçiriyordu ve neredeyse sahaya sürecekti oyuncu bulamamıştı.

Trabzonspor ise yeni teknik direktörü Şenol Güneş yönetiminde ideal kadrosuyla kupaya iyi bir başlangıç yapmayı amaçlıyordu. Ancak sahadaki tablo kâğıt üzerindeki gibi olmadı. Genç ve yedek oyuncuların ağırlıkta olduğu Galatasaray kadrosu, daha diri ve istekli görünüyordu. Zaten ilk yarıda girilen gol pozisyonlarındaki Galatasaray üstünlüğü de bunun göstergesiydi.

Galatasaray - Trabzonspor: 2-1

Ali Sami Yen Stadı 23 Aralık 2009

Hakemler

Fırat Aydınus, Bahattin Duran, Alpaslan Dedeş

Galatasaray

Aykut-Sabri (Linderöth dk. 80), Emre Aşık, Servet, Alparslan (Berkin dk. 75)-Barış, Mustafa Ayhan-Aydın (Çetin dk. 89), Arda, Caner

Trabzonspor

Onur-Ömer (Umut dk. 46), Song (Tjikuza dk. 82), Giray, Cale-Serkan, Selçuk, Ceyhan, Gabrîç (Engin dk. 65)-Alanzinho, Gökhan

Goller

Caner (dk. 40), Arda (dk. 47), Song (dk. 54)

Trabzonspor - Denizli Bel: 6-0

Avni Aker Stadı - 9 Ocak 2010

Hakemler

Fethi Serkan Koçak, Engin Erdem, Serkan Olguncan

Trabzonspor

Onur-Ömer, Giray, Egemen, Ferhat-Selçuk (Colman dk. 46), Sezer, Serkan, Engin (Cale dk. 73)-Umut, Gökhan (Alanzinho dk. 50)

Denizli Belediyespor

Oğuz-Ersin, Cengiz, Fatih Yılmazlar, Ahmet-Salih, Cem (Ali dk. 57), Burak, Barış (Hakan dk. 63)-Fatih (Hasan dk. 73), İsmail

Goller

Serkan Balcı (dk. 3), Gökhan Ünal (dk. 6), Umut (dk. 43, 61 ve 82), Engin (dk. 46)

40. dakika oynanırken, Barış'ın pasıyla sağ kanattan hareketlenen Arda'nın ortaladığı topa Caner arka direkte adeta uçarak kafayı vuruyor ve takımını 1-0 öne geçiriyordu.

Galatasaray ikinci yarıya da kaldığı yerden başladı. 47'de sağdan Sabri'nin ortaladığı topa ön direkte plase bir vuruş yapan Arda farkı ikiye çıkardı: 2-0. İki farklı skor Trabzonspor'u kendine getirmiş gibiydi. Biraz da Galatasaray'ın skoru koruma düşüncesiyle geriye yaslanmasından faydalanan bordo-mavililer, 54'te farkı bire indirdi. Selçuk'un kullandığı serbest vuruşta kimsenin dokunamadığı topa arka direkte ayak koyan Song, skoru 2-1'e getirmişti. Ancak iki takımın kalan dakikalardaki çabaları, sonucu değiştirmiyor ve grubun finalini Galatasaray kazanıyordu. Trabzonspor, bu yenilginin tesellisini bulmakta gecikmedi. 9 Ocak 2010 günü Avni Aker'in konuğu Denizli Belediyespor'du. Grubun en zayıf halkası karşısında Trabzonspor hem

moralini hem de averajını düzeltercekti. 3. dakikada Engin'in asistisiyle gol perdesini Serkan açıyor, 6'da bu kez Serkan'ın ortaladığı topu Gökhan Ünal Denizli Belediyespor ağlarına gönderiyordu: 2-0. Devrenin bitimine iki dakika kala Sezer'in soldan çıkardığı topu ağlara yollayan Umut Bulut ilk yarının skorunu 3-0 olarak belirliyordu. İkinci yarı da yine golle başladı. 45'te Engin Baytar, 61 ve 83'te Umut Bulut'un golleri Trabzonspor'a grup maçlarının en farklı skorunu getiriyordu.

Ancak bu galibiyetin bir anlam kazanması için 14 Ocak 2010 günü Başkent deplasmanında oynanan Ankaragücü maçının da kazanılması gerekiyordu. Çünkü Ankaragücü de tıpkı Trabzonspor gibi 3 puandaydı ve kazanan takım bir adım öne çıkacak, belki de diğerinin şansını tüketecekti. İki takımın birbirini tırttığı ilk yarı golsüz ve neredeyse pozisyonuz tamamlandı. İkinci yarıda ise sahada daha etkili ve ne yaptığını bilen bir Trabzonspor vardı. 53'te Colman'ın akıl dolu ara pasında kaleciyle karşı karşıya kalan Alanzinho, topu daha uygun durumdaki Umut'a çıkarıyor, Trabzonspor'un golcüsüne de boş ağları havalandırmak kalıyordu: 1-0. Ankaragücü'nün beraberliği bulabilmek için yüklendiği dakikalarda Trabzonspor'u rahatlatan gol Alanzinho'dan geldi. 68'de yine Colman'ın ara pasıyla buluşan Alanzinho, ceza alanına girdikten sonra çalımlarla Baki'den kurtuluyor ve kalecinin üzerinden aşırı bir vuruşla skoru belirliyordu: 2-0. Bu galibiyet Trabzonspor'un gruptan çıkış kapısını da aralamıştı. 27 Ocak günü Avni Aker'de oynanan Orduspor maçında elde edilecek bir

beraberlik Trabzonspor'un gruptan çıkış anahtarı olacaktı. Ancak o gün kardan temizlenen Avni Aker Stadi'nin zemini gerçek bir balçık tarlasına dönüşmüştü ve bırakın futbol oynamayı, yürümek bile neredeyse imkânsızdı.

Böyle bir ortamda başlayan maçta topu daha çok havaya kaldırarak oynamayı seçen ve pozisyona giren taraf Trabzonspor'du ama golü bulan Orduspor olmuştu. 39'da Musa'nın sağ kanattan kullandığı kornere gelen

Goller Nasıl Atıldı

Ayakla	12
Kafayla	2
Penaltı	1

Kupanın Golcülere

Umut Bulut	6
Alanzinho	2
Rigobert Song	1
Serkan Balcı	1
Gökhan Ünal	1
Engin Baytar	1
Gustavo Colman	1
Hrvoje Cale	1
Giray Kaçar	1

Gollerin Dağılımı

Periyot	Gol
0-15	2
16-30	-
31-45	3
46-60	3
61-75	3
76-90	4

23

Ankaragücü - Trabzonspor: 0-2

Ankara 19 Mayıs Stadi - 14 Ocak 2010

Hakemler

İlker Meral, Mustafa Emre Eyisoy, Alper Ulusoy

Ankaragücü

Serkan-Koray (İlhan dk. 54), Ediz, Baki, Broggi-Theo Weeks, Cihan, Adem (Semavi dk. 69), Aydın-Metin, Bebbe (Vassell dk. 69)

Trabzonspor

Onur-Ömer, Giray, Egemen, Cale-Serkan, Colman (Ferhat dk. 88), Selçuk, Engin (Ceyhun dk. 89)-Alanzinho (Sezer dk. 73), Umut

Goller

Umut (dk. 53), Alanzinho (dk. 68)

Trabzonspor - Orduspor: 2-1

Avni Aker Stadi - 27 Ocak 2010

Hakemler

Koray Gençerler, Mehmet Şahan Yılmaz, Serkan Çimen

Trabzonspor

Tolga-Ömer, Giray, Egemen, Ferhat-Serkan, Ceyhun (Engin dk. 74), Selçuk, Colman (Teofilo dk. 54)-Alanzinho (Sezer dk. 84), Umut

Orduspor

Onur-Taner, Erol, Hakan, Emre-Alaattin, Jerry (Emrullah dk. 46), Hüsamettin (Serdar dk. 64), Rıza-Musa (Numan dk. 86), Ponomaryev

Goller

Hakan (dk. 39), Colman (dk. 41 penaltıdan), Umut (dk. 81)

topu Hakan kafayla ağlara yolluyordu: 1-0.

Trabzonspor'un cevabı ise gecikmedi. 41'de Colman, Jerry ile girdiği ikili mücadelede kendini yerde bulunca, hakem penaltı noktasını gösterdi. Atışı kullanan Colman ilk yarının skorunu 1-1 olarak belirledi. İkinci yarıda daha net pozisyonlar bulan Orduspor, Rıza ile direktten dönüyor, buna karşılık 81'de Teofilo'nun kafayla indirdiği topu Umut ağlara yollayarak skoru belirliyordu: 2-1. Trabzonspor'un çeyrek finaldeki rakibi İstanbul Büyükşehir Belediyespor'du. İlk maç 3 Şubat

2010 günü İstanbul'daki Atatürk Olimpiyat Stadı'nda oynandı. Bu stat Belediyespor'un eviydi ama tribündeki misafirlerin sayısı 40 bini bulmuştu. Trabzonspor, Avni Aker'de bile ulaşamayacağı seyirci sayısının desteğiyle daha baskılı oynayan taraftı. Ancak İstanbul Büyükşehir Belediyespor da ani ataklarla Trabzonspor kalesinde tehlikeli oluyordu. Bu ataklardan birinde, dakikalar 31'i gösterirken ilginç bir pozisyon yaşandı. İskender'in şutunda direktten dönen top Giray'la Tefvik'in arasında kalıyor, son hamleyi yapan Tefvik Belediyespor'u 1-0 öne geçiriyordu.

İkinci yarıda hiç değilse beraberliği kurtarmak için yüklenen Trabzonspor, aradığı gole 86. dakikada çok yaklaştı. Engin'in kullandığı serbest atışta topun Barbosa'nın eliyle buluşmasını hakem penaltı olarak değerlendirdi. Ancak Umut'un penaltı atışını kaleci Hasağiç kurtardı. Baskısını sürdüren Trabzonspor, aradığı golü iki dakika sonra buldu. Engin'in kullandığı korner atışında Umut'un çevirdiği topu altı pasta kafayla Belediyespor ağlarına gönderen Cale, skoru 1-1 olarak belirliyor ve tur ibresini Trabzonspor'a çeviriyordu. 10 Şubat'taki rövanş maçı, zemini berbat olan Avni Aker'de değil, Yeni Rize Stadı'nda oynandı. Golsüz beraberlik tur için Trabzonspor'a yetecekti ve gole öncelikle ihtiyacı olan taraf konuk İstanbul Büyükşehir

Belediyespor'du. Maça hızlı başlayan da beklendiği gibi İstanbul ekibi oluyordu. 7'de Gökhan Süzen'in şutu direğe takılmış, 14'te yine aynı futbolcunun şutunda top az farkla auta çıkmıştı. Bu iki tehlikenin kendine getirdiği Trabzonspor, Alanzinho'nun sürüklediği akınlarla Belediyespor kalesinde tehlikeli olmaya başladı. 40. dakikada Selçuk'un kullandığı serbest vuruşta, altı pas içinde iyi yükselen Giray, kaleci Hasağiç'in önünde kafayla dokunduğu topu filelere yolluyor ve Trabzonspor'a tur skorunu getiriyordu. Golün ardından iyice rahatlayan ve

B. Belediyespor - Trabzonspor: 1-1

Atatürk Olimpiyat Stadı - 3 Şubat 2010

Hakemler

Özgür Yankaya, Serkan Ok, Arkin Akgöl

İstanbul Büyükşehir Belediyespor

Hasağiç-Rızvan, Cesario, Barbosa, Gökhan-Serhat (Ekrem dk. 67), Mahmut, Efe-Tevfik (Abdülkadir dk. 60), Tum (İbrahim dk. 78), İskender

Trabzonspor

Onur-Ömer, Giray, Egemen, Cale-Serkan, Selçuk (Ceyhun dk. 64), Colman (Teofilo dk. 46), Engin-Alanzinho (Sezer dk. 83), Umut

Goller

Tevfik (dk. 31), Cale (dk. 88)

Trabzonspor - B. Belediyespor: 1-0

Yeni Rize Stadı - 10 Şubat 2010

Hakemler

Hüseyin Göçek, Serkan Gençerler, Cemal Bingül

Trabzonspor

Onur-Ömer, Giray, Song, Cale-Serkan, Selçuk (Ceyhun dk. 60), Colman, Engin (Teofilo dk. 85)-Alanzinho (Sezer dk. 80), Umut

İstanbul Büyükşehir Belediyespor

Hasağiç- Rızvan, Cesario, Barbosa, Ekrem-Serhat, Sylla, Gökhan (Ergün dk. 51)-İskender (Can dk. 81), Tefvik, İbrahim Akın (Oğuz dk. 66)

Gol

Giray (dk. 40)

istediği futbolu oynamaya başlayan Trabzonspor, Colman, Alanzinho, Song ve Teofilo ile girdiği gol pozisyonlarında kaleci Hasağiç'i geçmeyi başaramıyor, ancak 1-0'lık galibiyet de bordo-mavili takımın yarı finale yükselmesine yetiyordu. Trabzonspor'un finalle arasında şimdi sadece Antalyaspor kalmıştı. Galatasaray'ı eleyen ve ligdeki performansı ile da hiç yabana atılamayacak bir takımdı Antalyaspor. Yarı finalin ilk maçı 25 Mart 2010 günü Avni Aker Stadı'nda oynandı. Trabzonspor'un ilk yarıdaki coşkulu futbolu, Burak, Umut, Colman ve Alanzinho ile çok sayıda pozisyon getirse de bordo-mavili oyuncular Antalyaspor'un tecrübeli kalecisi Ömer'i geçmeyi başaramadı. İlk yarı 0-0 sona ermiş, ikinci yarıya ise Antalyaspor tehlikeli ataklarla başlamıştı. Tita'nın şutunu genç kaleci Onur kurtarıyor, Ali Zitouni'nin vuruşunda ise top az farkla auta gidiyordu. Trabzonspor için tehlike çanlarının çalmaya başladığı dakikalarda sahneye Alanzinho çıktı. 66'da Teofilo'nun pasında arka direktte topla buluşan Brezilyalı, yerden bir vuruşla kaleci Ömer'i avlamayı başardı: 1-0.

Bu gol Trabzonspor'u rahatlatmış ve oyunun kontrolünü tamamen eline geçirmesini sağlamıştı. Özellikle Alanzinho'nun sürüklediği ataklar Antalyaspor kalesine zor anlar yaşıyordu. Bu ataklardan birinde, 87. dakikada Colman'ın pasıyla sağ çaprazda buluşan Umut Bulut maçın skorunu 2-0 olarak belirledi. Trabzonspor, 14 Nisan'daki rövanşa büyük bir avantajla çıkacaktı. Ancak Antalyaspor, finalden umudunu kesmiş değildi. Bunu da 14 Nisan günü

oynanan maçta ortaya koydu. Trabzonspor'un daha çok duran toplarla gol aradığı rövanş maçının ilk yarısında organize ataklar geliştiren takım ev sahibi kırmızı-beyazlılardı. Trabzonspor'un genç ve başarılı kalecisi Onur, Necati, Djiehoua ve Jedinak'ın gol girişmelerine ancak 43. dakikaya kadar direnebildi. Bu dakikada Djiehoua ceza sahası içinde bulunduğu topu rakiplerinin müdahalesine rağmen

fizik güç üstünlüğüyle Trabzonspor kalesine göndererek Antalyaspor'u 1-0 öne geçirdi. Ev sahibi ekibin maçı uzatmaya götürebilmesi için bir gole daha ihtiyacı vardı. Ancak Antalyaspor bu golü bulamıyor, Trabzonspor da 64'te Engin'le direktten dönünce maç 1-0 sona eriyordu. Bu skor, Trabzonspor'un finale yükselmesi için yeterliydi.

Trabzonspor - Antalyaspor: 2-0

Avni Aker Stadı - 25 Mart 2010

Hakemler

Hüseyin Göçek, Baki Tuncay Akkın, Serkan Gençerler

Trabzonspor

Onur-Serkan, Giray, Song, Cale-Selçuk, Ceyhun (Teofilo dk. 46), Colman-Burak (Engin dk. 66), Umut, Alanzinho (Gabriç dk. 88)

Antalyaspor

Ömer-Erhan, Yalçın, Batak, Orhan Ak-Ali Zitouni (Korhan dk. 75), Jedinak, Ertuğrul, Tita-Necati (Fatih dk. 80), Djiehoua (Veysel dk. 66)

Goller

Alanzinho (dk. 65), Umut (dk. 86)

Antalyaspor - Trabzonspor: 1-0

Antalya Atatürk - 14 Nisan 2010

Hakemler

Yunus Yıldırım, Mustafa Emre Eyisoy, Ekrem Kan

Antalyaspor

Ömer-Kerim, Erhan, Yalçın, Şenol-Sedat (Korhan dk. 69), Jedinak, Ertuğrul (Fatih dk. 86), Tita-Djiehoua (Veysel dk. 81), Necati

Trabzonspor

Onur-Serkan, Giray, Egemen, Cale-Selçuk, Ceyhun (Engin dk. 46), Colman-Burak (Gabriç dk. 76), Umut, Alanzinho (Song dk. 87)

Gol

Djiehoua (dk. 43)

36 yıllık dev rekabet

Ömer Altay

Türk futbolunda profesyonel kulvara ilk 1959 yılında adım atıldı. O yıllarda futbolumuz nasıl ki katıksız “Fenerbahçe, Galatasaray, Beşiktaş” rekabetine dayalı ise şehirler düzleminde de adı sanı belli üç büyükler vardı; İstanbul,

Ankara ve İzmir...

Memleket 1950’lerin son demlerini yaşarken, meşin yuvarlak sadece bu futbol üçgeninin köşe koordinatları olan üç büyük şehrimizde yuvarlanıyormuşçasına profesyonel ligimizin kapısı bu üç şehrimize imtiyazlı açıldı. Beyaz Grubu Fenerbahçe, Kırmızı Grubu Galatasaray lider tamamladı. Aralarındaki finalden Fenerbahçe şampiyon sıyrıldı.

Adı Türkiye Ligi olan lig maratonunu, 1959’da Fenerbahçe, 1959-60’ta Beşiktaş, 1960-61’de Fenerbahçe, 1961-62’de Galatasaray, 1962-63’te Galatasaray, 1963-64’te Fenerbahçe, 1964-65’te Fenerbahçe, 1965-66 ve 1966-67’de Beşiktaş, 1967-68’de Fenerbahçe, 1968-69’da Galatasaray, 1969-70’te Fenerbahçe, 1971’den 1973’e kadar Galatasaray, 1973-74 ve 1974-75’te de Fenerbahçe önde tamamladı. Sezonlar yenilense de ipi göğüsleyenler

Rekabetin başlangıç döneminde Fenerbahçe kaptanı Cemil Turan ile Trabzonspor kaptanı Cemil Usta seremonide. Trabzonspor’un ilk şampiyon kadrosu (altta).

ya Fenerbahçe ya Galatasaray ya Beşiktaş oluyordu.

1976’da Anadolu İhtilâli

1975-76 sezonunda Karadeniz’de bir futbol fırtınası patladı; Trabzonspor. Fenerbahçe ile Trabzonspor’un rekabetinde gerçek

anlamda ilk ateş 4 Nisan 1976'da tutuşturuldu. O gün Avni Aker'de adeta ligin erken finali oynandı. Hüseyin Tok'un 61. dakika golü ile Trabzonspor, Fenerbahçe'yi devirip liderlik koltuğunda arzı endam ediyordu. Sezon sonu da krallığını ilân eden Trabzonspor, böylece yalnızca şampiyonluğu Fenerbahçe'nin elinden almış olmuyor, Üç Büyük İstanbul kulübünü gerisine katıp şampiyon olan ilk takım unvanını elde ediyordu. Bu, futbolumuzda Anadolu ihtilâliydi. Trabzonspor, kupa kulvarında da finiş göğüs göğüse giriyordu. Kupayı 1974-75'te Beşiktaş'a, 1975-76'da da Galatasaray'a kaptıran bordo-mavili takım ertesi yıl hem Türkiye hem de Cumhurbaşkanlığı Kupası'nı ilk kez müzesine taşıdı.

Avni Aker'de ikinci şah-mat

1975-76 sezonunda Kaloperoviç'in Fenerbahçesi ile Ahmet Suat Özyazıcı'nın Trabzonspor'u arasında yaşanan rekabet, adeta sahada değil satranç tahtasında oynanıyordu. 26 Aralık 1976 günü, Hüseyin Avni Aker Stadı'nda bordo-mavililer Hüseyin Tok, Necmi Perekli ve Ali Kemal Denizci'nin golleriyle Fenerbahçe'yi şah-mat yapıyordu. İstanbul'daki sezonun finalinde Cemil Turan'ın golüyle sarı-lacivertliler 1-0 öne geçse de Trabzonspor karşılık golünü atıp maçı 1-1'e bağlıyor ve Fenerbahçe'yi gerisinde bırakıp ikinci şampiyonluğunun zafer haykırılarıyla sahayı terk ediyordu.

Lig Fener'in Kupa Trabzon'un

Hamsi'nin piranhaya dönüşüp,

önüne geleni parçalayıp yuttuğunu gören Fenerbahçe yönetimi, bir daha korkulu rüya görmemek için çareyi cüzdanlarına sarılmakta buldu. Şimdilerde Sırbistan Milli Takımı'nı 2010 Güney Afrika Dünya Kupası'na hazırlayan, geçmişte de Barcelona ve Real Madrid'i çalıştıran 1970'lerin genç bir futbol delikanlısına kancayı taktı; Radomir Antiç. Hiçbir fedakârlıktan kaçınmayan yöneticiler, Partizan'ın orta saha oyuncusu Antiç'in yanı sıra Yugoslav Milli Takım kalesini de koruyan İvançević'i Kadıköy'e taşıdı. Zaten tribünler, "Kalemizde İvançević var, geri dörtlümüz çelikten duvar..." türküsünü de bu 1977 transfer Temmuz'unda keyiflenip yakmıştı. Fenerbahçe iki Yugoslav devinin yanı sıra, Tuna, Şevki, Coşkun ve Bahri'yi de kadrosuna katarak sezon öncesi Trabzonspor'a meydan okur oldu. Fenerbahçe-Trabzonspor maçlarına da derbi denmeye başlandı ve ilk derbi golsüz kapanırken, ilk yarıyı Fenerbahçe iki puan aralığıyla lider kapattı. Cemil Turan, Antiç, İvançević ve arkadaşları ligin son maçı oynanmadan şampiyonluk sigortasını kulübe emanet etti. Ancak son maç İstanbul'da

Fenerbahçe'nin art arda iki şampiyonluğu Trabzonspor'a kaptırmasından sonra transfer ettiği Antiç ve İvançević.

Trabzonspor'la oynanacaktı. Bordo-mavililer, düşün günü zirzopluk yapan deliyürekler gibi, Fenerbahçe'yi kendi seyircisinin önünde 1-0 mağlup etti. Şampiyonluk değil ama en mutlu gününde Fenerbahçelilerin tadı kaçtı. Trabzonsporlular, düşün yerini adeta cenaze evine döndürmüştü. Öyle ki, Fenerbahçeli futbolcular maçtan sonra, ortadaki şampiyonluk kupasını bile almadan soyunma odalarına gitti. Şampiyonluk sevincini Fenerbahçe'ye haram eden Trabzonspor, aynı sezon Türkiye Kupası'yla tur attı.

Kupa ve ligde rotasyon

1978-79 sezonunda 3 Mart 1979 günü İnönü Stadı'nda Fenerbahçe galibiyete çok yaklaşmışken, maçın bitimine iki dakika kala Orhan'ın penaltıdan attığı golle Trabzonspor 1-1'i kotarıyordu. Şenol Güneş'in kalesine adeta kilit vurduğu sezon, Özkan Sümer komutasındaki Trabzonspor şampiyonluk apoletini bir kez daha omuzlarına taktı. Aynı sezon kupa da Fenerbahçe'ye gitti. Bir anlamda Fenerbahçe ile Trabzonspor, lig ve kupada kayıtsız, şartsız bir rotasyona gidiyordu...

Artık şampiyonluklar Trabzonspor'la Fenerbahçe arasında gidip geliyordu. Ertesi sezon Ahmet Suat Özyazıcı'nın Trabzonspor'u 39 puanla şampiyon, Ziya Şengül yönetimindeki Fenerbahçe de 35 puanla ikinci oldu.

Stankoviç'ten Trabzon'a fren

1980-81 sezonunda, Ahmet Suat Özyazıcı'nın nöbeti tekrar Özkan

Ali Kemal Denizci,
Trabzonspor'da parladı,
Fenerbahçe'de de oynadı.

Sümer'e devrettiği Trabzonspor 39 puanla şampiyon olurken, bundan önce hep nefesini ensesinde hissettiği Rausch yönetimindeki Fenerbahçe ise küme düşen Rizespor'la aynı puanda ligde tutunuyordu!..

1982-83 sezonunda konsantre disiplin Branko Stanković'e işbaşı yaptıran Fenerbahçe, Avni Aker Stadı'nda Trabzonspor'u Selçuk Yula'nın golüyle 1-0 devirince önünü açıyordu. İlginçtir, Trabzonspor'la anlaşmış olan Osman Denizci, Bursa'da harikulade futbolunu golüyle de besliyor ve deplasmanda Fenerbahçe'yi şampiyon yapıyordu. Şampiyon Fenerbahçe'nin iki puan gerisinde de Trabzonspor ligi 43 puanla ikinci sırada tamamlıyordu. Bu sezon Türkiye Kupası da Fenerbahçe'nin olmuş ve çifte şampiyonlukla sezona sarı-lacivertliler damgasını vurmuştu.

Dobi Hasan'dan 1 Nisan şakası

Sezonlar değişiyor, Fenerbahçe ile Trabzon arasındaki amansız rekabet nefes nefese sürüyordu. Mehmet Ali Yılmaz transfer bombalarını patlatıyordu; Fenerbahçe'den

Osman Denizci, Samsunspor'dan "Dobi" lakaplı Hasan Şengün, Rizespor'den Hasan Vezir... İşte Kadıköy'den misilleme; Suat Karaliç, Repciç, İlyas Tüfekçi, Engin Verel, İsmail Kartal... İlk yarıyı, 27 puanlı Fenerbahçe, takipçisi Trabzonspor'u 3 puan gerisine iterek lider kapıyordu. Yıl 1984... Dolmabahçe'nin İnönü sahnesinde bir cephede Fenerbahçe, karşı cephede Trabzonspor... Günlerden 1 Nisan, dakika 89... Bordo-mavililer Dobi Hasan'la son dakikada golünü atıyor ve bu muzip günün hakkını veriyordu. 1-0'lık bu skor Fenerbahçe'yi şampiyonluktan edecekti... Sezon sonu kasasında biriktirdiği 50 puanla Karadeniz Fırtınası bir kez daha ligin şampiyonuydu. Aynı Trabzonspor, kupayı da müzesine taşıırken, hüzne bulanmış Kadıköy'de, yeni sezonun başlaması sabırsızlıkla bekleniyor ve "Eylül'de gel..." melankolisi dillere dolanıyordu...

Kadıköy'de 5-1'lik maç

1984-85 sezonunda Veselinoviç yönetimindeki Fenerbahçe, Beşiktaş'ın önünde averajla lig şampiyonu olurken, Trabzonspor bir çift finalde kupayı Galatasaray'a kaptırıyordu. Peşinden gelen sezonlar, Fenerbahçe'ye de Trabzonspor'a da yaramıyor, Beşiktaş ve Galatasaray mutlu sona ulaşıyordu. 1988-89 sezonunda Veselinoviç patronajındaki sarı-lacivertliler Schumacher'li, Aykut'lu, Oğuz'lu, Hakan'lı, Turhan'lı kadrosuyla rakip kaleleri bombardımana tutup 103 golle şampiyonluk şarkıları söylerken, Alman Werner Biscup yönetimindeki Trabzonspor, Kadıköy'de Fenerbahçe'e 5-1'le teslim olunca lige havlu atıyor, kupaya da

erken veda ediyordu.

Avni Aker'de 2-1'lik şok!..

Peşinden gelen sezonlarda Gordon Milne'in Beşiktaş'ı ve Jupp Derwall'ın Galatasaray'ı lig ve kupaya ağırlığını koyarken Fenerbahçe-Trabzonspor rekabeti bir parça törpüleniyordu. 1995-96 sezonuna gelindi. Fenerbahçe 7, Trabzonspor ise tam 12 yıldır şampiyonluğa hasretti. Ligin bitimine üç hafta vardı. 5 Mayıs 1996 günü lider Trabzonspor evinde, bir puan önünde olduğu Fenerbahçe ile oynuyordu. Avni Aker Stadı'nda Abdullah Ercan'la 1-0 öne geçen bordo-mavililer, 55. dakikada Oğuz Çetin'in, 84. dakikada da Aykut Kocaman'ın gollerine engel olamıyor ve şampiyonluğu adeta kendi eliyle Fenerbahçe'ye teslim ediyordu. 90 dakikanın ardından, şimdiki Fenerbahçe Sportif Direktörü Aykut Kocaman'ın seslendirdiği, "Galip geldiğimiz ve gol attığımız için tabii ki seviniyorum. Ama Trabzonsporlu arkadaşlar adına üzülüyorum. Türkiye'deki bu fanatizm bitmeli" sözleri asla unutulmadı, unutulmayacak, unutulmamalı da...

**Alparslan Eratlı, rekabetin başladığı
yıllarda Fenerbahçe'nin efsane
oyuncularından birisiydi.**

7 kupa Trabzonspor'un 4 kupa Fenerbahçe'nin

Kupanın iki finalisti Fenerbahçe ile Trabzonspor, bugüne dek 47 kez düzenlenen organizasyonda tam 12'şer kez final oynamayı başardı. Ancak ne tesadüftür ki, bu iki takımın yolları bugüne dek finalde hiç kesişmedi. İki takımın kupadaki performansına göz atıldığında

Trabzonspor'un bariz üstünlüğü göze çarpıyor. Evet, iki takımın da bugüne kadar kupada oynadığı 12 final var. Ancak Trabzonspor bu finallerin 7'sinde kupayı müzesine götürmeyi başarırken, Fenerbahçe bu başarıyı sadece 4 kez gösterdi. İlk finalini 1974-75 sezonunda, o günün Süper Lig'i olan 1. Lig'e çıkar çıkmaz oynamayı başaran ve Beşiktaş'a kaybeden Trabzonspor, ertesi sezon adını yine finale yazdırdı ancak bu defa da Galatasaray'a yitirdi. Sonrasındaki iki finalde yine Trabzonspor'un adı var. Bordo-mavili takım 1976-77'de Beşiktaş, 1977-78'de ise Adana Demirspor'la oynadığı finalleri kazanarak üst üste iki defa kupayı müzesine götürdü. 5 sezonluk aradan sonra 1983-84'te bir kez daha finale çıkan Trabzonspor, Beşiktaş'ı alt ederek üçüncü

kez kupaya uzandı. Ertesi sezon ise finalde Galatasaray'a kaybetti bordo-mavililer. Dört sezonluk bir aradan sonra 1989-90 finalinde Beşiktaş'la karşılaşan Trabzonspor'un eli bu defa yine boş kaldı.

1991-92'de ise finalde adeta bir mucize gerçekleşti. Trabzonspor, ilk maçta 3-0 yenildiği Bursaspor'u rövanşta 5-1 yenmeyi başararak kupaya dördüncü defa sahip oldu. 1994-95 finalinde de boy gösteren Trabzonspor, bu defa Galatasaray'ın elinden beşinci kupasını aldı, 1996-97 kupasını ise finalde Kocaelispor'a kaybetti. Bir kez daha final görmek için 5 sezon bekleyen bordo-mavili takım, 2002-2003 ve 2003-2004'te Gençlerbirliği ile oynadığı iki finali de kazanarak müzesindeki Türkiye Kupası sayısını yediye çıkardı. Trabzonspor, şimdi

6 sene aradan sonra bir kez daha finalde ve sekizinci kupasının peşinde. Fenerbahçe ise finale gelmekte gösterdiği mahareti son noktada tekrar etme konusunda o kadar becerikli değil. İlki 1962-63 sezonunda düzenlenen kupanın finalinde Fenerbahçe adına rastlıyoruz. Bu finali Galatasaray'a kaybeden sarı-lacivertliler, bir sezon aradan sonra aynı rakibe karşı yine aynı akıbete uğradı. 1967-68 sezonunda

üçüncü kez finale çıkan Fenerbahçe bu defa Altay'ı alt edip kupayla kucaklaştı. 5 sezon bekledikten sonra 1973-74 finalinde Bursaspor'dan kupayı alan Fenerbahçe, 4 sezon aradan sonra bu defa Altay karşısında kupaya uzandı. 1982-83 sezonu ise Fenerbahçe'nin kupa kazandığı son dönem olarak geçti kayıtlara. O sezon Mersin İdmanyurdu'nu 2-1 ve 2-0'lık skorlarla yenerek kupayı dördüncü kez müzesine taşıyan Fenerbahçe, o tarihten sonra tam 27 sene hasret çekti. 27 sene boyunca 1988-89'da Beşiktaş'a, 1995-96'da Galatasaray'a, 2000-01'de Gençlerbirliği'ne, 2004-05'te Galatasaray'a 2005-06 ve son olarak geçtiğimiz sezon Beşiktaş'a finalde teslim oldu sarı-lacivertli takım. 2000'li yıllarda tam 4 final kaybeden Fenerbahçe, bu defa 27 yıllık hasreti dindirmek amacıyla.

29

Finale Adını Yazdıranlar

Sezon	Takımlar	1.Maç	2.Maç
1962-63	G.Saray-F.Bahçe	2-1	2-1
1963-64	G.Saray-Altay	0-0	3-0 (hükmen)
1964-65	G.Saray-F.Bahçe	0-0	1-0
1965-66	G.Saray-Beşiktaş	1-0	
1966-67	Altay-Göztepe	2-2 (Kurayla)	
1967-68	F.Bahçe-Altay	2-0	0-1
1968-69	Göztepe-G.Saray	1-0	1-1 (uzatmada)
1969-70	Göztepe-Eskişehirspor	1-2	3-1
1970-71	Eskişehirspor-Bursaspor	0-1	2-0
1971-72	Ankaragücü-Altay	0-0	3-0
1972-73	G.Saray-Ankaragücü	3-1	1-1
1973-74	F.Bahçe-Bursa	0-1	3-0
1974-75	Beşiktaş-Trabzonspor	0-1	2-0
1975-76	G.Saray-Trabzonspor	0-1	1-0 (5-4 pen)
1976-77	Trabzonspor-Beşiktaş	1-0	0-0
1977-78	Trabzonspor-Adana Demirspor	3-0	0-0
1978-79	F.Bahçe-Altay	1-2	2-0
1979-80	Altay-G.Saray	1-0	1-1
1980-81	Ankaragücü-Bolu	2-1	0-0
1981-82	G.Saray-Ankaragücü	3-0	1-2
1982-83	F.Bahçe-Mersin İ.Y.	2-1	2-0
1983-84	Trabzonspor-Beşiktaş	2-0 (uzatmada)	
1984-85	G.Saray-Trabzonspor	2-1	0-0
1985-86	Bursaspor-Altay	2-0	
1986-87	G.Birliği-Eskişehirspor	5-0	1-2
1987-88	Sakaryaspor-Samsunspor	2-0	1-1
1988-89	Beşiktaş-F.Bahçe	1-0	2-1
1989-90	Beşiktaş-Trabzonspor	2-0	
1990-91	G.Saray-Ankaragücü	3-1 (uzatmada)	
1991-92	Trabzonspor-Bursaspor	0-3	5-1
1992-93	G.Saray-Beşiktaş	1-0	2-2
1993-94	Beşiktaş-G.Saray	0-0	3-2
1994-95	Trabzonspor-G.Saray	3-2	1-0
1995-96	G.Saray-F.Bahçe	1-0	1-1
1996-97	Kocaelispor-Trabzonspor	1-1	1-0
1997-98	Beşiktaş-G.Saray	1-1	1-1 (5-3 pen)
1998-99	G.Saray-Beşiktaş	0-0	2-0
1999-00	G.Saray-Antalyaspor	5-3 (uzatmada)	(Diyarbakır'da oynandı)
2000-01	G.Birliği-F.Bahçe	2-2 (4-1 pen)	(Kayseri'de oynandı)
2001-02	Kocaelispor-Beşiktaş	4-0	(Bursa'da oynandı)
2002-03	Trabzonspor-G.Birliği	3-1	(Antalya'da oynandı)
2003-04	Trabzonspor-G.Birliği	4-0	(İstanbul'da oynandı)
2004-05	G.Saray-F.Bahçe	5-1	(İstanbul'da oynandı)
2005-06	Beşiktaş-Fenerbahçe	3-2 (uzatmada)	(İzmir'de oynandı)
2006-07	Beşiktaş-Kayseri Erciyesspor	1-0 (uzatmada)	(İzmir'de oynandı)
2007-08	Kayserispor-Gençlerbirliği	0-0 (11-10 pen.)	(Bursa'da oynandı)
2008-09	Beşiktaş-Fenerbahçe	4-2	(İzmir'de oynandı)

ZİRAAT
Türkiye Kupası

TFF

Türkiye Futbol Federasyonu